

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
29 січня 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Надати додаткового імпульсу економічній співпраці з Японією "Голос України"3**
- Україна розглядає розвиток відносин з Японією як один із головних зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних пріоритетів. На цьому наголосив Голова Верховної Ради В.Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Японії в Україні Т.Сакатою.
- Серед зовнішніх пріоритетів — партнерство з Польщею "Голос України"4**
- В.Рибак заявив про важливість продовження конструктивної співпраці з польським парламентом як на двосторонньому, так і на тресторонньому рівнях, високо оцінивши результати роботи міжпарламентських асамблей «Україна—Польща» та «Україна-Польща—Литва».
- Спикер Рыбак не будет созывать внеочередную сессию Дмитрий Коротков, "Сегодня"5**
- Аппарат Верховной Рады не дает никаких официальных комментариев о причинах несозыва сессии, последнее заявление на эту тему еще на прошлой неделе сделал спикер В.Рыбак — о том, что поданные оппозицией 158 подписей нардепов проходят проверку на подлинность.
- Хто ближче до Європи? Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»6**
- Заява Кудріна направлена виключно на внутрішньоукраїнське споживання. Тому тут має бути гідна відповідь саме української сторони. Адже росіяни давно, планомірно і цілеспрямовано роблять все, щоб перекрити євроінтеграційні прагнення України. Прикладів багато.
- УДАР бьет по депутатам Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)8**
- Вчера в партии УДАР заявили, что инициируют изменения в Конституцию, которые позволят лишать народных депутатов мандата, в частности, за голосование чужой карточкой, выход и исключение из фракции. Проект не будет поддержан представителями Партии регионов — они назвали идею коллег "бредом сивой кобылы".
- Партия регионов сдает на права человека Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)9**
- Верховной Раде предложено усилить контроль за подготовкой законопроектов. В Партии регионов хотят наделить один из парламентских комитетов правом вето на нормативно-законодательные акты, затрагивающие вопросы прав человека и верховенства права.
- Депутаты изучат метод исключения Ирина Лопатина, "КоммерсантЪ" (Украина)10**
- Народные депутаты от оппозиции предложили создать Временную следственную комиссию по расследованию исключения Гостиного двора из списка памятников архитектуры. По их

мнению, выводы ВСК помогут вернуть Гостинный двор в этот перечень. Тем временем застройщики продолжают вести подготовку к реконструкции здания.

Один народный депутат обходится Украине в 2039 гривен в день «Сегодня».....11

Издание подсчитало, что один депутат обходится госказне в 2039 грн в день. В эту сумму включены зарплаты нардепов и их помощников, расходы на проезд депутата, в том числе на недешевые перелеты, лечение, путевки в санаторий, телефонную связь, проживание в отеле и даже канцелярские принадлежности.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Депутаты пришли к Рыбаку требовать внеочередное заседание Рады *Дело.иа*...12

"Депутаты пытаются заставить спикера парламента выполнить Конституцию и срочно подписать распоряжение о проведении внеочередной сессии", — сообщается на сайте ВО "Батьківщина". Сейчас депутаты — С.Соболев, А.Павловский, П.Петренко, Т.Слюз, Л.Емец и О.Канивец — находятся в приемной В.Рыбака.

Михайло Чечетов назвал позов проти Рибак потугами опозиції *Українські Національні Новини*.....12

"Ви знаєте, це називається зробити хорошу міну при поганій грі. Вони фактично вже не керують своєю фракцією. Адаже коли було найголовніше голосування по Тимошенко — декриміналізація статті. Це там, де вони повинні були бути точно всі! Вони практично всі, в тому числі і Соболев, були за кордоном — на Мальдівах, на Канарах, в Альпах на лижах. А чотири людини були в залі, але пішли пиво пити. Коли Соболева запитали, чому він за кордон поїхав — він сказав — у мене відпустка. Це, вдумайтесь, у нього відпустка, коли голосування по Тимошенко — їх лідеру, за якого вони так кричать!"

Опозиція ще чекає від Рибак позачергової сесії, але має свій план *Українська правда*.....13

А.Яценюк: "Він уже сьогодні порушив закон і Конституцію, і йому прийдеться за це відповідати ... Ми очікуємо сьогодні розпорядження голови парламента, але за будь-яких обставин у нас уже є свій план проведення позачергової сесії".

Виктор Балоба: "Власть должна сказать украинцам горькую правду о реальном положении дел с госфинансами" *Цензор.НЕТ*13

Казначейские счета органов местного самоуправления по-прежнему заблокированы. А это значит, что средства выделяются в ручном режиме. Об этом написал на своей странице в Facebook экс-глава МЧС, депутат В.Балоба. "Но мы видим и другое. С началом бюджетного года центральные органы власти, почти в ежедневном режиме, продолжили тратить миллионы гривен на ремонты, компьютеры, "мониторинг СМИ" и другие "важные вещи".

Олександр Бригинець: "Небезпека для України – не в Путіні чи Жириновському, а в Януковичі й Азарові" *Gazeta.ua*14

"Кожен приїзд патріарха Кирила в Україну зменшує шанси для російської православної церкви в Україні. Його заяви про те, що там дитина-інвалід – це їй покарання Господне і так далі. Тобто деякі необдумані заяви того ж Кирила чи Жириновського – працюють проти тих цілей, які ставлять перед собою ці політики. Адаже вони не розуміють Україну, не розуміють наш дух і не розуміють, що те, що вони говорять – навпаки працює проти них самих".

Сергій Терьохін: "Чому Азаров, Янукович чи Бойко не сидять у Стокгольмі?" - нардеп про вимоги "Газпрому" *Gazeta.ua*15

"Газпром" виставив "Нафтогазу" рахунок на \$7млрд за недобір законтракованого газу. Україна придбала 32,9 млрд кубометрів блакитного палива, тоді як угода 2009 року передбачає закупівлю 52 млрд. Народний депутат С.Терьохін переконаний, що у випадку нової "газової війни", яка може виникнути у зв'язку з цією ситуацією, Україна тільки виграє.

Марія Матіос» «Навіщо владі в Україні Ольстер *Українська правда*.....16

Не знаю, з якого горища падали в дитинстві ті, що від імені держави здійснюють тепер правосуддя, чи які необліковані родові травми вплинули на їхній людський і професійний розвиток. Але те, що поведінка української правоохоронної верхівки межує із мотиваційними аномаліями, здається, відомо вже навіть дітям.

БЛОГИ

Олег Тягнибок: «Відозва ВО "Свобода" до вчителів, учнів, їхніх батьків: Про заходи протистояння нищенню української гуманітарної складової освіти» *pravda.com.ua*.....19

Бойкотувати і не приймати ймовірний вихід імперського підручника з історії України; масово і категорично відмовлятися від вивчення у школі мови окупанта – російської; активно здійснювати національне виховання через знакові націєцентричні факти нашої історії у супротиві до відновлюваної совєцько-московської ідеології.

Анатолій Гриценко: «Бренд – перемоги не гарантує» *pravda.com.ua*.....20

ЗМІ повідомляють про перемогу опозиції на довиборах до обласної Ради, що пройшли у неділю на Франківщині. Це добре. Однак для опозиції ці вибори залишили й гіркий присмак. Треба провести чесний аналіз результатів і головне – зробити вірні висновки. Чому?

Микола Княжицький: «Малишко чи Єсенін» *pravda.com.ua*.....21

Щосуботи я уже традиційно купую пачку газет і журналів, щоб вихідними спокійно, без комп'ютера в руках дозволити собі це задоволення – спостерігати за життям української преси, яку у моїй буденності фактично витіснив інтернет.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

У столиці розпочинають експеримент тимчасового перебування сироти поза стінами закритого закладу *УТ-1, Підсумки дня*22

Ірина Луценко змогла зустрітись лише з лікарями чоловіка *5 канал, Час новин*.23

Коммунальщики пропонують підвищити тарифи на опалення *Интер, Подробности*23

У кожному населеному пункті своя локальна комунальна мафія *Радіо Свобода, Ваша Свобода*24

Друковані видання

**Надати додаткового імпульсу економічній співпраці з Японією
"Голос України"**

Ним може стати підписання Угоди про лібералізацію, сприяння та взаємний захист інвестицій.

Україна розглядає розвиток відносин з Японією як один із головних зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних пріоритетів. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Японії в Україні Тоїчі Сакатою.

За словами керівника парламенту, свідченням високого рівня співпраці між нашими країнами на сучасному етапі, зокрема, стало підписання Президентом України Віктором Януковичем та Прем'єр-міністром Японії Наото Каном спільної заяви щодо україно-японського

глобального партнерства під час офіційного візиту глави української держави до Японії у січні 2011 року.

На переконання В. Рибак, знаменною подією в історії відносин між Україною та Японією стало ухвалення 17 квітня 2012 року на сесії Палати представників японського парламенту резолюції з нагоди 20-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між нашими країнами щодо поглиблення дружніх зв'язків між Японією та Україною, включаючи співпрацю у сфері ліквідації аварій на АЕС.

«Хочу наголосити на важливості підтримання активного політичного діалогу на найвищому рівні між нашими країнами. Важливим кроком на цьому шляху стало б проведення у Києві цього року Третього засідання Україно-японського комітету зі співробітництва на рівні міністрів закордонних справ та здійснення першого в історії двосторонніх відносин візиту глави японського уряду до України», — сказав він.

В.Рибак також повідомив, що він надіслав свої вітання новообраному Спікеру Палати представників Бумею Ібукі, який обійняв цю посаду після дострокових загальнонаціональних виборів до Палати представників — нижньої палати парламенту (відбулися 16 грудня 2012 р.), на яких переконливу перемогу здобула опозиційна Ліберально-демократична партія.

У цьому контексті Голова Верховної Ради висловив сподівання на інтенсифікацію міжпарламентських зв'язків з Японією, які, підкреслив він, активно сприятимуть поглибленню двостороннього політичного діалогу та стимулюватимуть розвиток відносин між нашими країнами на всіх напрямках.

Своєю чергою, пан Посол наголосив, що Україна є важливим партнером для Японії. Він високо оцінив рівень двосторонньої співпраці у політичній, економічній, науковій, освітній та культурній сферах. Пан Посол також зазначив, що наша країна послідовно здійснює демократичні реформи, і побажав нашій державі успіху в переговорному процесі щодо підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом.

Під час зустрічі сторони зачепили також і питання економічної співпраці. Японія є важливим торговельно-економічним партнером України, зокрема, у промисловій, фінансовій та сільськогосподарській сферах, а також у галузі енергозберігаючих технологій та енергетичної безпеки, наголосив Голова Верховної Ради України. Він відзначив зростання товарообігу між Україною та Японією у минулому році, незважаючи на кризові явища у світовій економіці, що свідчить про значний потенціал двосторонньої торговельно-економічної співпраці.

У цьому контексті глава парламенту висловив упевненість, що підписання Угоди про лібералізацію, сприяння та взаємний захист інвестицій, проект якої нині перебуває на опрацюванні експертів сторін, надасть додаткового імпульсу двосторонній економічній співпраці між нашими країнами і стане важливим сигналом для японських ділових кіл стосовно гарантій захисту їхніх інвестицій в Україні.

Посол також висловився за необхідність прискорення підписання цієї угоди, що, на його думку, сприятиме активізації двостороннього торговельно-економічного та інвестиційного співробітництва, зокрема, у таких важливих сферах, як енергозбереження і енергетична безпека.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278973>

Серед зовнішніх пріоритетів — партнерство з Польщею *"Голос України"*

Останніми роками співпраця законодавчих органів України та Польщі зосереджувалася на вирішенні найактуальніших питань двосторонніх відносин. Насамперед це питання, пов'язані з підтримкою Польщею євроінтеграційних прагнень нашої держави, проведенням чемпіонату Європи з футболу Євро-2012, культурно-гуманітарною складовою взаємин, сторінками історичного минулого обох народів тощо. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Польща в Україні Генриком Літвіним.

В.Рибак заявив про важливість продовження конструктивної співпраці з польським парламентом як на двосторонньому, так і на тресторонньому рівнях, високо оцінивши результати роботи міжпарламентських асамблей «Україна—Польща» та «Україна-Польща—Литва».

Водночас глава парламенту запросив своїх польських колег до Києва для участі в сьомому засіданні Міжпарламентської асамблеї «Україна—Польща», яке планується у другому півріччі цього року. Голова Верховної Ради висловив упевненість, що вже найближчим часом будуть остаточно узгоджені терміни проведення засідань міжпарламентських асамблей Україна—Польща та Україна—Польща—Литва, зокрема одразу після створення делегацій Верховної Ради для участі в їх роботі.

Своєю чергою пан Посол високо оцінив рівень двосторонніх взаємин, зазначивши, що Україна є для Польщі «найважливішим сусідом».

Г.Літвін назвав надзвичайно важливою складовою двостороннього діалогу міжпарламентську співпрацю, зокрема роботу дво- і тресторонніх асамблей, висловивши переконання, що засідання тресторонньої Міжпарламентської асамблеї «Україна—Польща—Литва» має відбутися якнайшвидше.

Цього ж дня Голова Верховної Ради В. Рибак зустрівся з керівником фракції політичної партії «Ліберально-демократична партія Росії» Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Володимиром Жириновським. Докладніше про цю новину читайте у наступному числі газети.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278972>

Спикер Рыбак не будет созывать внеочередную сессию Дмитрий Коротков, "Сегодня"

Сессия парламента, о необходимости созыва которой долго говорила оппозиция, скорее всего, не состоится. Чтобы она собралась хотя бы 31 января, вчера в «Голосе Украины» должно было появиться объявление об этом, но его так и не было

Аппарат Верховной Рады не дает никаких официальных комментариев о причинах несозыва сессии, последнее заявление на эту тему еще на прошлой неделе сделал спикер Владимир Рыбак — о том, что поданные оппозицией 158 подписей нардепов проходят проверку на подлинность, и если среди них не будет 150 подлинных (именно столько нужно для созыва внеочередной сессии), то депутаты продолжают отдыхать. О результатах проверки никто так официально и не сообщил, но всеобщее молчание в этой ситуации, пожалуй, лучшее доказательство того, что сессия благополучно почилла в бозе.

СОБЕРУТСЯ 5-ГО. В Партии Регионов таким поворотом, естественно, довольны. «Думаю, мы соберемся на обычную сессию по плану, 5 февраля, — говорит первый зампред фракции ПР Михаил Чечетов. — Скорее всего, и в оппозиции уже поняли, что собрать 150 реальных подписей они не могут, а потому молчат по этому поводу. Ведь если бы нужно количество подписей было, они обязательно подняли бы шум — такими козырями в политической борьбе не разбрасываются. А так оппозиция сама подтвердила, что повестка дня, которую они предлагали внести — поведение Тимошенко в больнице и заслушивание силовиков, — неинтересна не только обществу, но и им самим».

Пассивное поведение лидеров оппозиционных партий вызывает недоумение у их соратников. «По моей информации, из 158 собранных подписей прошли проверку 151, и этого достаточно для созыва сессии, — говорит нардеп от «Батькивщины» Анатолий Гриценко. — Почему сессия не созывается — вопрос к Рыбаку. Но такая ситуация подрывает доверие к парламенту в целом: с одной стороны, его руководство не созывает сессию, не называя причин, с другой — и лидеры оппозиционных фракций все вместе должны были действовать более жестко, а не ограничиваться заявлениями пресс-служб».

А вот кто по-настоящему рад тому, что сессия не соберется, — так это сотрудники аппарата ВР. «Спикер сказал, что на внеочередной сбор депутатов нужно потратить 3,5 млн

гривен, но это еще минимальные расценки, — сказал нам один из них. — Ведь каждому депутату необходимо оплатить билет в Киев и обратно на отдых, причем ездят они только в «СВ» в поезде и летают только в бизнес-классе. Плюс каждый воспользуется услугами автопарка Рады — сейчас снег, скользко, и никто не захочет свои автомобили гонять в аэропорт или на вокзал. А к тому еще расходы на трансляцию по радио и на телеканале «Рада», освещение зала, на дополнительную охрану и бумагу на печатание документов к сессии. И ведь все это потрачено было бы впустую — все равно на внеочередной сессии ничего бы не решило».

ЧЕРЕЗ СУД? Тем временем оппозиция все-таки решила не успокаиваться. Нардеп от «Батькивщини» Сергей Соболев заявил, что они обратятся в административный суд, «чтобы все-таки добиться от Рыбака выполнения им его прямых обязанностей». «На данный момент это не решение фракции или трех фракций, это один из предполагаемых вариантов, — уточнил он для «Сегодня». — Понятно, что если вопрос попадет в суд, речь уже не будет идти о данной сессии, однако нужно решение суда, которое заставляло бы спикера делать то, что предусмотрено Конституцией и регламентом».

Назначат сессию или нет, но депутаты внакладе не останутся: и зарплату свою, и льготы они получают в полном объеме. О том, сколько Украине обходится ежедневная оплата труда нардепов читайте в материале "Сегодня".

<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/Spiker-Rybak-ne-budet-sozyvat-sessiyu.html>

Хто ближче до Європи?

Іван Капсамун, Анна Черевко, «День»

Те, що Росія плідно співпрацює з НАТО, натомість, хворобливо реагує і протистоїть будь-якому зближенню України з Альянсом, відомо давно. А от те, що Росія буде в Євросоюзі раніше за Україну, це щось нове. Таку заяву зробив під час Українського ланчу в Давосі ек-міністр фінансів Росії Олексій Кудрін. «Росіянин переконував у необхідності приєднання до структур навколо Росії, причому одним із аргументів під кінець навів те, що Росія буде у Євросоюзі раніше, ніж Україна», — повідомляє прес-служба «УДАРу» з посиланням на нардепа Оксана Продан, яка була присутня на заході.

Звичайно, на перший погляд, це виглядає як жарт. Взагалі, коли мова йде про взаємостосунки України та Росії, росіяни часто люблять жартувати, підкреслюючи стереотипну роль «старшого брата». А в даному випадку мова йде саме про стосунки України та Росії, а лише потім Росії та ЄС або України та ЄС. Елементарно, як з точки зору географії можна уявити собі приєднання Росії до Євросоюзу? Це нереально. До того ж, чи створювала б Росія навколо себе всілякі союзи (Митний, Євразійський), щоб потім вступити в ЄС?

Проте, як відомо, в кожному жарті є доля правди. Заява Кудріна направлена виключно на внутрішньоукраїнське споживання. Тому тут має бути гідна відповідь саме української сторони. Адже росіяни давно, планомірно і цілеспрямовано роблять все, щоб перекрити євроінтеграційні прагнення України. Прикладів багато. Не секрет, що особисто Путін займався питання ненадання Україні ПДЧ щодо членства в НАТО в Бухаресті в 2008 році. А скільки росіянами було докладено зусиль під час помаранчевої революції?

Інше справа, що протиставляє Україна російським крокам. Що взагалі робить наша країна для того, щоб пришвидшити євроінтеграційних шлях?

Семен Новопрудський, незалежний журналіст:

— Російські чиновники відрізняються тим, що дуже розкуто виступають у Давосі. Може навіть здатися, що вони знаходяться в опозиції до влади. Наприклад, сам прем'єр-міністр Медведев жартував з приводу репресивного режиму в Росії. Або той самий глава Ощадбанку Герман Греф критикував діяльність Центробанку Росії набагато жорсткіше, ніж він це робить всередині країни.

Щодо висловлювання Олексія Кудріна, то воно цілком вписується в традицію дипломатичної розкутості російських чиновників у нейтральній Швейцарії, оскільки у нас вони

скуті тутешніми «демократичними» порядками. Насправді цей жарт може бути елементом певного мінімального хамства. Зрозуміло, що Росія не прагне до Євросоюзу, як і ЄС не прагне приймати Росію. Не менш очевидним є те, що Росія у своїй зовнішній і внутрішній політиці — особливо останнього року — робить семимильні кроки у бік, протилежний до цінностей, на яких базується Європейський Союз.

Водночас, цей жарт, на жаль, має й гіркий елемент. Він вписується в бажання Росії в черговий раз політично атакувати Україну. Як і в історії з пред'явленими рахунками за нібито невикуплений російський газ, хоча офіційно рахунки були сплачені. В цілому, вищезазначене висловлювання є попсовим варіантом загальної антиукраїнської риторики російської влади, яка ніяк не може змиритися з тим, що в Україні не може бути влади, яка була б вигідна Росії: яка була б готова за безцінь продавати газотранспортну систему. Сама ж Росія робить все для того, щоб українська газотранспортна система знецінилася, створюючи альтернативні маршрути транспортування газу. Загалом, це — наслідок загальної антиукраїнської позиції російської влади, помножений на той тон, яким зазвичай російський чиновники розмовляють у Давосі.

На превеликий жаль, останніми роками, після приходу до влади Януковича, Україна швидше віддаляється від Європи, ніж наближається до неї. Проте, навіть у разі наявності в Україні, на відміну від Росії, реальної демократії і відсутності украї сумнівного кримінального переслідування Юлії Тимошенко, країна навряд чи могла б істотно наблизитися до Євросоюзу внаслідок того, що сам ЄС знаходиться зараз у кризі не стільки фінансовій, скільки політико-ціннісній. Стає цілком зрозуміло, що у батьків-засновників Євросоюзу принципово різні погляди з приводу подальшого розвитку. Зробити ЄС єдиною державою так і не вдалося. Зрозуміло, що для країн, які вступили до Євросоюзу, це дійсно певний прорив. Вони отримали не тільки певні політичні, але частково й економічні можливості — допомогу від ЄС.

Та варто поглянути на приклад тієї самої Великої Британії, де прем'єр-міністр Джеймс Кемерон не так давно оголосив про те, що готовий поставити питання про вихід Великої Британії з ЄС. Кількість євроскептиків велика, і вона постійно збільшується. Це говорить про те, що навіть якщо б Україна рухалася в цьому напрямі, шансів на вступ до ЄС було б не так і багато. Союзу зараз взагалі не до розширення, він не може спостерігати за тим, що відбувається довкола нього, і вловлювати однозначні сигнали країн, які хотіли б до нього приєднатися.

Володимир Огрязко, экс-міністр закордонних справ України:

— Заява про те, що Росія опиниться в Євросоюзі раніше, ніж Україна не може викликати нічого, окрім посмішки. Очевидно, це видавання бажаного за дійсне: офіційна позиція Російської Федерації, судячи із заяв російського керівництва, полягає в тому, що Росія не збирається вступати до Європейського Союзу. Якби вона мала такий намір, вона не формувала б Євразійський союз як псевдопротивагу Європейському. Тож, така теза не відповідає дійсності й змагань між Україною та Росією тут бути не може.

Що ж стосується України, вона повинна бути в Євросоюзі. Ми проголосили це своєю метою, яку закріпили на законодавчому рівні й тепер маємо виконувати задекларовані норми. На превеликий жаль діями останніх років ми не наближаємося до євроінтеграції, а відходимо від цієї мети. Утім, сподіваюся, життя підкаже правильні формули та розв'язки у цій справі, особливо у контексті того, що РФ хоче задушити нас у своїх ніжних обіймах. Остання вимога платити більше ніж те, що ми теоретично мали б сплатити, свідчить про те, що нас не хочуть лишати поза увагою.

Ми зможемо нормально функціонувати як суспільство та держава лише в тому випадку, якщо нарешті станемо членами Європейського Союзу та НАТО. Це дві речі, які нам треба буде суспільно вирішувати. Як швидко це буде зроблено — залежить від усіх нас.

Григорій Перепелиця, доктор політичних наук, професор Київського національного університету ім. Т. Шевченка:

— Подібні заяви є пропагандистськими й спрямовані на те, щоб якомога швидше залучити Україну до Митного союзу. Байки про намір Росії вступити до Європейського Союзу продукуються на офіційному та неофіційному рівнях Російської Федерації. Така позиція властива всій російській еліті, й полягає вона в тому, щоб залучити Україну до складу Росії й

потім представляти наші інтереси в переговорах із ЄС. Звісно, ані Путін, ані Росія не прагнуть членства в Євросоюзі. Досить подивитися на програмну заяву Путіна та інші офіційні документи: Росія вважає себе рівноправним партнером із ЄС і на жодне членство вона не претендує. Більш того, вона хоче домінувати в ЄС, включаючи домінування над самим Союзом. Євроінтеграційні прагнення Росії — це міф, який кидають, наче кістку, українському політикуму.

Що ж до України, то вона вже зробила дещо для залучення до певних інтеграційних проєктів. Загалом, про членство України в Європейському Союзі не йдеться: на осягну перспективу ця мета є нереальною. Переговори з Євросоюзом відбуваються у площині секторальної європейської інтеграції, концентрованої в трьох угодах: про Асоціацію, про Зону вільної торгівлі з ЄС та про безвізовий режим. Це, власне, короткострокова та середньострокова інтеграційна перспектива для України. Умови для підписання цих угод суто політичні й стосуються свобод в Україні, а з цим є проблеми.

Анджей Шептицький, аналітик Інституту міжнародних відносин Варшавського університету:

— Україна не робить достатньо для євроінтеграції, як, власне, і сам Європейський Союз. Набуття Україною членства у ЄС з політичного, економічного та стратегічного погляду буде можливим за 20-30 років. Україна — європейська країна, яка за багатьма показниками подібна до Польщі, Німеччини, Франції тощо. Її вступ до Євросоюзу можливий у разі проведення в країні необхідних реформ та політичної волі Євросоюзу.

Із Росією ситуація інша. Це — велика держава (територіально більша від Європейського Союзу), яка почасти є європейською, а почасти азійською. Звісно, немає жодних сумнівів щодо того, що Росія та ЄС мають співпрацювати. Але про членство першої у Союзі ніхто не говорить.

В цілому, Росія має багато інструментів для впливу на Україну, також і в європейському напрямку. Хоча, Україна сама досить часто дозволяє Росії ефективно використовувати наявні важелі впливу. У цьому контексті варто говорити і про справу Тимошенко. Очевидно, що вона має свій внутрішній вимір — політична боротьба. Однак, у зв'язку з останніми подіями можна ставити питання про те, чи не грає ця справа на російські інтереси. Останні звинувачення слугували доброю нагодою для припинення підписання угоди про Асоціацію Україна—ЄС.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/hto-blizhche-do-ievropi>

УДАР бьет по депутатам

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

О подготовленном партией УДАР конституционном законопроекте стало известно из официального заявления партии, распространенного вчера во второй половине дня. "Депутаты от УДАРа подадут в парламент проект изменений в Конституцию, предусматривающий расширение перечня оснований для досрочного прекращения полномочий народного депутата", — говорится в документе.

В пресс-службе партии уточнили, что лишать мандата предлагается в случае использования депутатом чужой карточки для голосования, систематических прогулов заседаний Верховной рады (ВР) и парламентских комитетов, а также выявления информации о двойном гражданстве лица, избранного в парламент.

В оппозиции считают, что последствием принятия о референдуме станет отмена всенародных выборов президента и перенос их в Раду...

Отдельно в заявлении партии говорится, что наказывать следует также депутатов, избранных от какой-либо партии, но не вошедших в состав соответствующей фракции. Как известно, в ВР VII созыва под эту норму подпадают депутаты Андрей и Александр Табаловы, баллотировавшиеся по мажоритарному и партийному спискам партии "Батьківщина". Между тем стало известно, что УДАР предлагает гораздо более широкую формулу императивного мандата, чем та, о которой говорится в заявлении. Депутата следует лишать мандата также за

его выход или исключение из фракции, рассказал источник в партии, знакомый с законопроектом. Соответствующие положения предлагается добавить в ч.2 ст.81 Конституции, в которой перечисляются основания для прекращения полномочий народных депутатов.

"Расширение перечня направлено прежде всего на усиление ответственности народных депутатов, побуждение их к выполнению своих обязанностей и соблюдению Конституции",— говорится в сопроводительных документах к законопроекту.

Инициативы УДАРа имеют минимум шансов на утверждение в парламенте. В Партии регионов жестко возражают против идеи лишения мандата за неперсональное голосование. "Где они найдут 300 голосов для внесения такого изменения в Конституцию? В Партии регионов сумасшедших нет, мы за такое голосовать не будем, это бред сивой кобылы",— заявил первый заместитель главы фракции ПР Михаил Чечетов.

Альтернативную возможность для изменения Конституции УДАРу дает утвержденный в 2012 году закон о всеукраинском референдуме, который позволяет принимать конституционные законы, минуя парламентскую процедуру. Идея введения наказания для депутатов, вероятно, будет популярной среди избирателей, однако часть норм конституционного проекта, если он будет предложен в нынешнем виде, несомненно, вызовет критику в адрес его авторов.

Как известно, в 2006-2010 годах в Украине уже действовали элементы нормы об императивном мандате для депутатов ВР — парламентариев лишали полномочий за добровольный выход из фракции. Сейчас норму предлагается не только вернуть, но и ужесточить, лишая мандата также в случае принудительного исключения из фракции — например, за нарушение партийной дисциплины. Эту инициативу УДАРа эксперты восприняли с удивлением. "Понятие "императивный мандат" несовместимо с демократией. При таком подходе исчезает необходимость в сохранении парламента из 450 депутатов. Достаточно, чтобы было 5-6 акционеров, распоряжающихся голосами своей политсилы. Роль депутата при этом снижается до нуля",— пояснил заместитель главы правления Центра политико-правовых реформ Виктор Тимошук.

Наличие избыточных оснований для исключения депутата из парламента наверняка станет поводом для критики оппозиционной инициативы со стороны власти, о чем уже заявил Михаил Чечетов. "Венецианская комиссия раньше уже осудила норму об императивном мандате, сказав, что это — крепостное право! Они что, хотят, чтобы депутаты целовали ноги руководителю фракции? И лишать мандата того, кто отказался?" — эмоционально высказался первый заместитель главы фракции ПР.

<http://www.kommersant.ua/doc/2115131>

Партия регионов сдает на права человека

Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)

Законопроект "О внесении изменений в некоторые законодательные акты (относительно экспертизы проектов нормативно-правовых актов с целью обеспечения верховенства права и недопущения сужения объема существующих прав и свобод человека и гражданина)" подготовил и внес в Верховную раду народный депутат Вадим Колесниченко (Партия регионов). Автор предлагает наделить парламентский комитет по вопросам верховенства права и правосудия новыми полномочиями: проводить обязательную экспертизу всех нормативно-правовых актов, поступающих на рассмотрение парламента. "Были различные экспертизы нормативных актов, но они не касались прав человека. Законопроекты, имеющие отношение к реализации этих прав, в обязательном порядке должны будут получить экспертное заключение. Ведь у нас есть соответствующие международные обязательства",— сказал "Ъ" господин Колесниченко.

Без положительного вывода профильного комитета, согласно законопроекту, нормативно-правовые акты не могут быть включены в повестку дня заседания Верховной рады.

По словам автора законопроекта, под его действие не подпадают финансовые инициативы правительства, касающиеся государственного бюджета, социальных выплат и льгот.

Критерий отбора документов для экспертизы четко не прописан. "Нужно наработать юридический опыт. В связи с тем, что у нас двадцать лет не было такого рода практики, нужно с чего-то начинать, а попутно уже и разберемся,— заявил автор законопроекта.— Заместитель председателя Верховной рады будет распределять законопроекты между комитетами. Если комитет, который рассматривал законопроект, решит, что он должен был пройти экспертизу, но не прошел — это будет предмет рассмотрения Верховной Рады".

В оппозиции инициативу Колесниченко не поддержали. "Конституция Украины и законодательная база исчерпывающе защищают права человека. Есть одна проблема, которая состоит в том, что власть, в том числе правоохранительные органы, реально работает на то, чтобы права человека в Украине нарушались,— заявил заместитель главы парламентской фракции "Батькивщина" Вячеслав Кириленко.— Я считаю, что корень проблемы — в нарушении прав человека со стороны тех, кто должен следить за соблюдением этих прав. Законопроектами ничего не решишь. Нужна смена власти".

Эксперты в законопроекте Вадима Колесниченко усмотрели угрозу для оппозиции. "Формально тут нет ничего плохого. Лишняя экспертиза, которая не требует дополнительных средств, это неплохо,— сказал координатор Винницкой правозащитной группы Дмитрий Гройсман.— Несколько странно, почему именно этот комитет должен осуществлять эту экспертизу. Не потому ли, что там большинство принадлежит нынешней власти?".

Следует отметить, что, помимо комитета по вопросам верховенства права и правосудия, в Верховной Раде есть комитет по вопросам прав человека, национальных меньшинств и межнациональных отношений, где большинство составляет оппозиция. Комитет по вопросам верховенства права и правосудия возглавляет Сергей Кивалов (фракция Партия регионов), однако баланс сил здесь соблюден: из 13 народных депутатов 6 — представители оппозиционных сил, 6 — члены фракции Партии регионов и 1 внефракционный депутат — Анжелика Лабунская.

Дмитрий Гройсман не считает, что законопроект господина Колесниченко в случае принятия существенно повлияет на ситуацию в парламенте. "Поверьте мне, в конце концов это ни на что не повлияет,— заявил он.— Пока голосование депутатов в Раде происходит по указанию политических сил, которые их делегируют, мы будем иметь ситуацию, когда итог голосования заранее определен. Заблокируют ли это решение на уровне комитета или потратят еще пару минут, чтобы его завалить в сессионном зале — большого значения не имеет".

<http://www.kommersant.ua/doc/2115343>

Депутаты изучат метод исключения

Ирина Лопатина, "Коммерсантъ" (Украина)

Народные депутаты от оппозиции предложили создать временную следственную комиссию по расследованию исключения Гостиного двора из списка памятников архитектуры. По их мнению, выводы ВСК помогут вернуть Гостиный двор в этот перечень. Тем временем застройщики продолжают вести подготовку к реконструкции здания.

В парламенте зарегистрирован проект постановления о создании временной следственной комиссии по расследованию нарушений, допущенных при исключении Гостиного двора из списка памятников архитектуры. Напомним, данное решение Кабинет министров принял 15 августа 2011 года. А в апреле 2012 года Киевсовет разрешил ПАО "Специальное научно-реставрационное проектное строительно-производственное предприятие "Укрреставрация" разработать проект землеотвода для реконструкции здания под торгово-офисный центр. 5 июля прошлого года Верховная Рада исключила Гостиный двор из перечня объектов культурного наследия, не подлежащих приватизации. Принятые решения вызвали протесты столичной общественности, переросшие в столкновения непосредственно на территории здания в конце прошлого года.

Главой комиссии предлагается назначить народного депутата Александра Бригинца ("Батькивщина"). В пояснительной записке указано, что Гостиный двор был исключен из списка памятников архитектуры на основании написанной по заказу ПАО "Укрреставрация" научной работы "УкрНИИпроектреставрации", в которой были использованы некорректные данные об изменении размеров объекта. Как рассказал "Ъ" один из авторов проекта постановления народный депутат Владимир Яворивский ("Батькивщина"), ВСК будет расследовать и нарушение регламента Верховной рады во время голосования за исключение Гостиного двора из списка объектов, не подлежащих приватизации: "Эта поправка была внесена в закон, который абсолютно не касается исторических памятников (закон о реализации социальных инициатив президента по удешевлению стоимости ипотечных кредитов.—"Ъ"), и без всякого обсуждения в комитетах!" По словам господина Яворивского, решение ВСК о незаконности упомянутых действий может облегчить принятие законопроекта о возвращении Гостиного двора в список объектов, не подлежащих приватизации. Этот документ, автором которого он является, уже зарегистрирован в Раде.

Директор ПАО "Укрреставрация" Дмитрий Ярич между тем рассказал, что сейчас на объекте продолжаются подготовительные работы: "Идут испытания свай, укрепляющих фундамент здания и уменьшающих разрушительное действие метрополитена. Кроме того, сейчас исследуется грунт и состояние защитной плиты между Гостиным двором и метро". Назвать сроки начала основных строительных работ господин Ярич не смог.

Следует отметить, что в конце 2012 года архитектурному ансамблю Контрактовой площади, в который входит и Гостиный двор, был предоставлен статус памятника градостроения. "Юридически это должно было обезопасить Гостиный двор, но чиновники Министерства культуры утверждают, что такого статуса недостаточно, чтобы запретить застройщику делать со зданием все что угодно. Но ведь орган не может быть отдельно от всего тела, поэтому если Контрактовая площадь — памятник градостроения, то и Гостиный двор должен иметь такой же статус и полную защиту", — заявил "Ъ" представитель общественного движения "Сохрани старый Киев" Игорь Луценко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2115259>

Один народный депутат обходится Украине в 2039 гривен в день «Сегодня»

В день народный избранник зарабатывает 460 грн, 73 грн тратит на проезд и 13 грн — на телефон.

Издание подсчитало, что один депутат обходится госказне в 2039 грн в день. В эту сумму включены зарплаты нардепов и их помощников, расходы на проезд депутата, в том числе на недешевые перелеты, лечение, путевки в санаторий, телефонную связь, проживание в отеле и даже канцелярские принадлежности. То есть депутату, как минимум, по работе не нужно тратиться ни на бензин, ни на авиабилеты, ни на больницы, ни на беседы по телефону, ни даже на ручки с блокнотами. Для сравнения: такую же зарплату (но в месяц) получает врач-участковый (с нее же он платит за жилье, проезд и т.п.).

Депутаты на размер своей зарплаты не жалуются, но заверяют, что с их расходами - это не Бог весть какие деньги. «На что уходит? Часть - на проживание в Киеве во время заседаний комитетов или сессии, - говорит депутат от КПУ Александр Зубчевский. - Конечно, гостиницу предоставляют бесплатно, но надо же как-то питаться еще! Кроме того, та площадь, которую мне дают в отеле - 12 кв. м, - не позволяет мне перевезти в Киев семью, поэтому я постоянно катаюсь в Запорожье к ним. Часть уходит на поездки по области и встречи с избирателями, на помощь им. Остального на жизнь хватает, но это мне...».

«Я считаю, денег выделяют достаточно. А много ли это... Тут нужно учитывать, что депутат - госчиновник с особым статусом, его голосование может иметь ключевое значение для страны. Поэтому нужно при расчете зарплаты учитывать и коррупционную составляющую - зарплата должна быть достойной, чтобы парламентарий не лоббировал чьи-то интересы за деньги, - говорит нардеп от Партии регионов Владимир Олийнык. - Я свою трачу на жизнь - на

семью, коммунальные, ну, и на помощь избирателям. Посмотрите, сколько людей приходит под парламент, жалуются на какие-то проблемы. Даже если человек лукавит, не просто пройти мимо. Я стараюсь помогать, чем могу. Некоторые депутаты отказываются от зарплат... Но тогда возникает вопрос: на что же они живут? А вот льготы надо урегулировать - по тем же перелетам нужно, чтобы были отчеты. А то все взяли и полетели в Ялту, например, и никто не контролирует».

«Зарплаты на жизнь депутата хватает, - сказал депутат от «Батьківщини» Андрей Сенченко. - Я лично свою трачу на благотворительность, и вот на благотворительность ее не хватает. Слишком много нуждающихся... Лишними льготами считаю путевки в санаторий или заказ машины по Киеву - есть же общественный транспорт. А вот перелеты - необходимость, если их отменить, то все будут сидеть в Киеве вместо встреч с избирателями и решения проблем в округах».

Депутат от КПУ Александр Присяжнюк говорит, что у него на содержание семьи (одежда, еда, и т.д.) с первой депутатской зарплаты ушло чуть более 4 тысяч грн, то есть такой суммы ему хватает на жизнь: «Остальное трачу на поддержку инициатив комсомольских организаций и помощь гражданам на лечение».

Впрочем, как признаются депутаты анонимно, большая часть зарплаты нардепа уходит на дорогую одежду и аксессуары. «Депутат не может ввиду своего статуса выглядеть плохо, - говорит один из нардепов. - Поэтому приходится тратиться на хорошие брендовые костюмы, обувь, часы...».

http://censor.net.ua/news/231306/odin_narodnyyi_deputat_obhoditsya_ukraine_v_2039_griven_v_den

Інтернет-ЗМІ

Депутаты пришли к Рыбаку требовать внеочередное заседание Рады *Дело.ua*

Народные депутаты оппозиционных фракций пришли к Председателю Верховной Рады Украины Владимиру Рыбаку требовать проведения внеочередной сессии парламента для рассмотрения ситуации вокруг экс-премьера Юлии Тимошенко.

"Депутаты пытаются заставить спикера парламента выполнить Конституцию и срочно подписать распоряжение о проведении внеочередной сессии", — сообщается на сайте ВО "Батьківщина" во вторник. Сейчас депутаты — Сергей Соболев, Андрей Павловский, Павел Петренко, Татьяна Слюз, Леонид Емец и Олег Канивец — находятся в приемной Рыбака.

Ранее оппозиция заявила, что собрала 158 подписей за проведение такой сессии, однако "регионалы" поставили под сомнение подлинность восьми подписей. Фракция ВО "Батьківщина" рассчитывает на то, что председатель Верховной Рады Владимир Рыбак подпишет распоряжение о созыве внеочередной сессии Рады 29 января. Об этом журналистам сказал председатель фракции "Батьківщина" Арсений Яценюк.

<http://delo.ua/ukraine/deputaty-prishli-k-rybaku-trebovat-vneocherednoe-zasedanie-rady-195901/>

Михайло Чечетов назвав позов проти Рыбака потугами опозиції *Українські Національні Новини*

Депутат від Партії регіонів Михайло Чечетов вважає, що партія "Батьківщина" вмирає. Їх останні заяви, про позов проти Голови Верховної Ради Володимира Рыбака — потуги, щоб бути на плаву

"Ви знаєте, це називається зробити хорошу міну при поганій грі. Вони фактично вже не керують своєю фракцією. Адаже коли було найголовніше голосування по Тимошенко — декриміналізація статті. Це там, де вони повинні були бути точно все! Вони практично всі, в

тому числі і Соболєв, були за кордоном — на Мальдівах, на Канарах, в Альпах на лижах. А чотири людини були в залі, але пішли пиво пити. Коли Соболєва запитали, чому він за кордон поїхав — він сказав — у мене відпустка. Це, вдумайтеся, у нього відпустка, коли голосування по Тимошенко — їх лідеру, за якого вони так кричать!”, — сказав нардеп у коментарі УНН.

Чечетов стверджує, що людей вже не хвилює питання Тимошенко.

“Я кілька днів був на окрузі, і жодного питання не було поставлено про позачергову сесію, про Тимошенко. Людей ці питання не хвилюють. Таке відчуття, що „Батьківщина“ живе на окремому острові. Людей хвилюють інші проблеми — соціально-економічного плану, гуманітарного плану, освіта, медицина”, — зазначив політик.

Нагадаємо, "УДАР" подав чотири позови в суд проти Володимира Рибак.

<http://www.umn.com.ua/uk/exclusive/1181530-chechetov-nazvav-pozov-proti-ribaka-potugami-opozitsiyi>

Опозиція ще чекає від Рибак позачергової сесії, але має свій план *Українська правда*

Опозиція очікує, що 29 січня Голова Верховної Ради Володимир Рибак оголосить про позачергову сесію парламенту.

Про це заявив журналістам лідер фракції "Батьківщина" Арсеній Яценюк.

За його словами, у вівторок голова парламенту має останній день для підписання відповідного розпорядження.

"Він уже сьогодні порушив закон і Конституцію, і йому прийдеться за це відповідати", - наголосив Яценюк.

"Ми очікуємо сьогодні розпорядження голови парламенту, але за будь-яких обставин у нас уже є свій план проведення позачергової сесії", - додав він.

Яценюк не уточнив, про який план йдеться.

Як відомо, три опозиційні фракції зібрали й 24 січня передали голові парламенту понад 150 підписів за проведення позачергової сесії для створення ТСК з щодо порушень Конституції при ув'язненні Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, розгляду питання політичної відповідальності голів МВС та СБУ та висловлення недовіри генпрокурору.

Згідно з регламентом парламенту, голова Верховної Ради у 7-денний термін після отримання такої вимоги має оголосити про скликання позачергової сесії.

Однак спікер Рибак 25 січня заявив, що з проведенням позачергової сесії парламенту виникли складнощі у зв'язку з достовірністю підписів народних депутатів.

Він сказав, що розпорядження про проведення позачергової сесії парламенту не буде підписано, якщо підтвердиться інформація про фальсифікацію підписів деяких депутатів.

Також Рибак зазначив, що на позачерговій сесії не ухвалить жодних рішень за відсутності в опозиціонерів 226 голосів, а її проведення коштуватиме бюджету 3 млн 672 тис. грн.

<http://www.pravda.com.ua/news/2013/01/29/6982424/>

Виктор Балоба: "Власть должна сказать украинцам горькую правду о реальном положении дел с госфинансами" *Цензор.НЕТ*

Казначейские счета органов местного самоуправления по-прежнему заблокированы. А это значит, что средства выделяются в ручном режиме. Об этом написал на своей странице в Facebook экс-глава МЧС, депутат Виктор Балоба.

"Но мы видим и другое. С началом бюджетного года центральные органы власти, почти в ежедневном режиме, продолжили тратить миллионы гривен на ремонты, компьютеры, "мониторинг СМИ" и другие "важные вещи". То есть все как и раньше", - отмечает Балога.

"Понятно, что средств нет. Но одно дело, когда у кого-то компьютера нет вообще, а кто-то не хочет протирать штаны за старым монитором. Я, как в прошлом мэр города, всегда выступал и буду выступать за то, что местным общинам нужно возвращать средства. Ибо выглядит очень странно, когда государство пользуется деньгами местного самоуправления, а премьер это опровергает", - пишет депутат.

По его словам, власть, если имеет достаточно смелости, должна выйти к людям и "сказать им горькую правду о реальном положении дел с государственными финансами".

"И поверьте, если это искренне, то по крайней мере в этом люди их поддержат и поймут. Но только при условии, что экономия будет во всех государственных учреждениях - и там где компьютеры есть, и там, где их нет", - заключает Балога.

http://censor.net.ua/news/231327/baloga_vlast_doljna_skazat_ukraintsam_gorkuyu_pravdu_o_realnom_polojenii_del_s_gosfinansami

Олександр Бригинець: "Небезпека для України – не в Путіні чи Жириновському, а в Януковичі й Азарові"

Gazeta.ua

Не іноземні політики, а українська влада винна у занепаді країни, адже сама працює в інтересах іншої держави. Про це сказав народний депутат від "Батьківщини" Олександр Бригинець.

"Кожен приїзд патріарха Кирила в Україну зменшує шанси для російської православної церкви в Україні, – говорить він. – Його заяви про те, що там дитина-інвалід – це їй покарання Господнє і так далі. Тобто деякі необдумані заяви того ж Кирила чи Жириновського – працюють проти тих цілей, які ставлять перед собою ці політики. Адже вони не розуміють Україну, не розуміють наш дух і не розуміють, що те, що вони говорять – навпаки працює проти них самих".

У зв'язку з цим нардеп пропонує якомога частіше давати можливість російським політикам "проявляти себе".

"На мою думку, слід навпаки дати їм можливість якомога з гіршого боку себе показати. А якщо ми будемо проти них протестувати, влаштовувати певні акції, то це означатиме, що ми дуже серйозно ставимося до їхнього впливу, що ми їх боїмося, вбачаємо в них якусь небезпеку для країни", – зауважив Бригинець.

За його словами, "небезпека для України – не в Путіні, не в Жириновському чи Кирилі, а в Януковичі, Рибаківі, Азарові, Симоненку тощо".

"Я абсолютно впевнений, що ніяка армія світу не буде на нас нападати і немає іншого способу здати Україну, ніж через економічні чи духовні важелі, що сьогодні й робить діюча влада. Тому протести українського народу повинні спрямовуватися проти українських політиків. І тоді це буде абсолютно логічно й нормально. І я готовий підтримувати будь-які акції, спрямовані проти українських політиків", – заявив опозиціонер.

Він також додав, що сьогодні інші країни не можуть напряму впливати на Україну.

"Тільки опосередковано через політиків, які лобіюють їхні інтереси в нашій державі. Таким чином не може Путін вплинути на Україну інакше, ніж вплинувши на Медведчука, Януковича, Табачника й інших, давши їм певні доручення, які вони потім виконують. Так хто винен у цьому? Путін, що він дає такі доручення в інтересах Росії – це його право. Насправді ж винні наші політики, які заради особистого комфорту, своїх статків, кар'єри чи чого завгодно працюють в інтересах іншої держави, а не України", – резюмував Бригинець.

<http://gazeta.ua/articles/politics/briginec-nebezpeka-dlya-ukrajini-ne-v-putini-chi-zhirinovskomu-a-v-yanukovich-i-j/479642>

Сергій Терьохін: "Чому Азаров, Янукович чи Бойко не сидять у Стокгольмі?" - нардеп про вимоги "Газпрому"
Gazeta.ua

"Газпром" виставив "Нафтогазу" рахунок на \$7млрд за недобір законтракованого газу. Україна придбала 32,9 млрд кубометрів блакитного палива, тоді як угода 2009 року передбачає закупівлю 52 млрд.

Народний депутат Сергій Терьохін переконаний, що у випадку нової "газової війни", яка може виникнути у зв'язку з цією ситуацією, Україна тільки виграє.

Звідки взялися вимоги "Газпрому", чи є вони правомірними?

- У контексті цього варто нагадати, що США минулого року заявили, що вони закінчують всі свої політичні зобов'язання з країнами Близького Сходу щодо постачання енергоносіїв, у першу чергу, нафти. На цьому, перш за все, виграв Обама, заявивши, що "наші потреби в енергетиці будуть покриватися всередині США і для цього не треба буде ходити, цілуватися із Саудівською Аравією, говорити, який поганий Іран, чи налагоджувати перемовини між Ізраїлем і Палестинською автономією". І саме на таких заявах Обама і пройшов на другий президентський строк.

Щось схоже зараз намагається зробити і наша влада. Уряд, чи скоріш за все президент, бо уряд за Конституцією не є незалежним, вирішив зробити диверсифікацію — знайти десь джерело газу, не пов'язане із Росією, зокрема вирішили видобувати сланцевий газ.

Тобто, Росії це не сподобалося?

- Тут є дві проблеми. Перша — це те, що у нас є традиційний газ, який можна добувати. Але як правило, він іде не для того, щоби фінансувати тепло в школах, або дитсадках чи університетах. Нагадаю, що великим скандалом нещодавно стало те, що відомство Богатирьової закупило по тисячі гривень газ для того, щоби опалювати навчальні заклади. Хоча за нашими формулами, якби туди йшов українських газ, це було б у чотири рази менше.

Другий момент у тому, що якщо Росія нам виставила рахунок у 7 млрд доларів, то тут виникає питання, чому не дотримуються попередні умови. Адже коли президент підписував Харківські угоди, то говорилося, що не буде жодних санкцій за те, що Україна зменшить споживання російського газу. Тепер же нам кажуть, що, ні, цього не було.

Чому саме зараз "Газпром" висунув ці претензії?

- В цім то й річ, що це сталося буквально за тиждень після того, як українці почали говорити, що "ми там без вас обійдемося, знайдемо сланцевий газ, або зробимо реверс газу, який сьогодні іде в Угорщину, або в Польщу".

Але у жодній країні Євросоюзу, які уклали договори з Росією за принципом "бери-або-плати", ніколи оце "плати" не було. Щодо будь-якої країни, яка вклдала з "Газпромом" договір про те, що якщо вони не вибрали якісь обсяги газу, вони мають за них заплатити, не діє.

То чи правомірно це вимагати від нас?

- Якщо росіяни хочуть, щоби Україна заплатила ці 7 млрд за недоставлений газ, то зрозуміло, що цей недоставлений газ є у власності України. То якщо він знаходиться на території Росії, то, може, нам треба висунути вимогу щодо того, щоби вони платили за тимчасове використання цього газу десь в Ханті-Мансійському автономному окрузі, у Москві і т.д.

То що зараз має робити українська влада?

- Нагадаю, що подібні проблеми щодо цього "бери-або-плати" були у Східній Європі. І всі країни східної Європи, ішли до суду і вигравали його. Хіба що це не стосувалося тих держав, які знаходяться під безпосередньою владою самого "Газпрому".

Які це саме?

- Щонайменше їх три — Румунія, Болгарія та Албанія. Вони не є політичними сателітами Росії, але вони є сателітами "Газпрому" Росії. Так от ті, хто не хочуть бути такими — подали до суду.

Влада зараз говорить про те, яка негідна Тимошенко, що дала директиви на підписання газової угоди, але ж сама нічого не робить. Польща, наприклад, пішла у Стокгольмський арбітражний суд, і тільки-но вона подала до суду проти "Газпрому", він одразу знизив ціни на газ і зняв ці вимоги про недобір.

То в мене є питання — чому Азаров, Янукович чи Бойко не сидять у Стокгольмі?

То чому, на Вашу думку, Україна таки не подає до суду?

- По-перше, можливо, деякі люди, які мають прийти у Стокгольмський суд, можуть не отримати візи. По-друге, для того, щоби іти в суд, треба мати якусь мораль, яка б їх пов'язувала з державою.

Чим це все може закінчитися для України? Чи варто очікувати на нову "газову війну"?

- Я би із задоволенням очікував на газову війну. Бо по завершенню кожної війни роблять певні репатріації, тобто, сторона, яка програє, має віддати щось стороні, яка виграла. Так от я вважаю, що Україна, навіть якщо брати до уваги недолугий уряд та цього недолугого президента, апріорі виграє через суперечки, які можуть виникнути між РФ та ЄС з енергетичних питань.

Чому?

- З однієї причини. Бо Україна — це такий собі ніпель між євразійськими хлопцями, які зараз не знають що із собою всередині зробити, і ЄС.

<http://gazeta.ua/articles/politics/chomu-azarov-yanukovich-chi-bojko-ne-sidyat-u-stokgolmi-nardep-pro-vimogi-gazpro/479607>

Марія Матіос» «Навіщо владі в Україні Ольстер Українська правда

До цього тексту конче потрібна народна мудрість. Я завжди люблю посилатися на приклади зі своєї малої батьківщини. Отож, іде Василь вранішнім селом. Коло колгоспного гаража – гурт гостроязиких чоловіків. "Спікер" гурту весело подає Василеві руку: "Василію, кажуть, вчора звечора ви мали гріх із Катериною!". Василь, міцно тиснучи руку "обізнаному": "О! Дивися як! Ви вже знаєте про мій гріх, а я ще ні!"...

На днях хтось із інтернетівських форумчан, коментуючи смертельне танго ГПУ із експрем'ером, написав приблизно таке (російською це звучить точніше): "Пока мир "открывает нанотехнологии и делает другие открытия, в Украине открывают исключительно криминальные дела против ключевых политиков".

Зрозуміло, що ці "откриття", тобто порушення кримінальних справ, можуть стати каталізатором суспільних процесів, непередбачуваних владою. Зрозуміло, що врученням Юлії Тимошенко повідомлення про підозру у вбивстві влада не обмежиться.

Далі, очевидно, слід чекати вервечки документів-вироків без суду, заготовленої заздалегідь незручним, надокучливим чи перспективним політикам. Попереджувальні "дзвіночки" із забороною виїзду за кордон народному депутатові Власенкові чи вилучення паспорта у депутата Немирі, інші провокації щодо вибраних депутатів – лише перший крок "на пробу".

Жоден доктор юриспруденції не зможе пояснити, який вид експертизи із внутрішнім паспортом народного депутата повинні були здійснити працівники Генпрокуратури, окрім як затримання самого Немирі після такого вилучення.

Чи Немиря також причетний до якогось убивства двадцятирічної давності, але він ще про це не здогадується?!

Однак тонкощі закону щодо народних депутатів можуть тлумачити люди, які не губили дипломів, а потім не лякали публіку дублікатами. До речі, кожен, хто хоч раз влаштувався на роботу, знає, що у відділах кадрів за місцем кожної попередньої праці зберігаються копії документів, у тому числі про освіту, якщо така була.

Не знаю, з якого горища падали в дитинстві ті, що від імені держави здійснюють тепер правосуддя, чи які необліковані родові травми вплинули на їхній людський і професійний розвиток. Але те, що поведінка української правоохоронної верхівки межує із мотиваційними аномаліями, здається, відомо вже навіть дітям. Тільки якими прикладами із аномального життя України нашим багатостраждальним вчителям учити наших дітей?

Як їм розказувати про верховенство права чи здорового глузду?

Хтось узагалі замислюється над тим, які нігілізаційні тектонічні зсуви відбуваються в умах школярів, студентів, просто освічених і совісних громадян під супровід того, що діється на просторах нашої вітчизни, у всіх, хто володіє іноземними мовами, тих, хто блискавично уміє і користується всіма можливими світовими досягненнями сучасних технологій?

А заодно і тих, хто із телевізора нашпиговується кримінальною хронікою замість новин?

Людей, які із уст влади знають, що студент Індило вбивав себе сам. Що судді дозволено безкарно вбити вагітну жінку. Що можна звалтувати і підпалити людину – а потім виправдовувати убивство поганим вихованням жертви. Що можна возвести у ранг державного вуайєризм окремих "особей", роздивляючись хроніку перевдягань харківської бранки.

І що після всього повинен думати будь-хто, повертаючись додому з роботи, знаючи, як армія слідчих і прокурорів досі не може дати відповідь, хто обезголовив цілу родину харківського судді? Хтось аналізує поклади людського гніву, який клекоче від виноградників Чопа до нелегальних копанок Луганська?

А тим часом телевізор дає підказку і розшифровує погано закодовані знаки правоохоронців. Синхронно із порушеними кримінальними справами і повідомленнями ГПУ про підозру у вбивстві (пограбуванні, звалтуванні) провідні канали "фугують" серіали і кримінальну документалістику. Там, дивися, досконала технологія залякування і покари невинних, як у фільмі "Все почалося з Харбіну". З натяком, звичайно, що нічого з того часу не змінилося – і будь-кому із вас (нас) завтра "світитиме" небо в клітинку.

Достатньо чиеїсь доброї волі. А там – найпотворніша картина міліцейського синдикату з торгівлі наркотиками, з найбільш цинічними провокаціями і щонайкривавішими вбивствами, як у серіалі "Зрадник".

І людина розуміє – її, маленьку, чесну людину ніхто у нашій країні і не подумає боронити. А вже якщо є найменша підозра... Що робити тоді людині – добровільно випадати з вікна багатопверхівки од відчаю чи чекати, поки її уб'ють у "ментовці"?

А телевізор підказує далі. "Знаток" Леонід Каневський із дня у день зі спокоєм, гідним олімпійців, демонструє скрупульозний процес розкриття найбільш резонансних злочинів і убивств за радянських часів. Зауважмо, за відсутності сучасної техніки і технічних можливостей. І що з того, запитасте ви?

А те, що сучасна людина давно перебралася жити між двох молотів одночасно: з одного боку, її намагаються причавити гімалаями страху і підступності, які чекають на людину за рогом чи навіть у себе в квартирі. А з другого – небачена злість розростається у естві людини.

У нас також можуть. Можуть розкрити злочин. А можуть призначити злочинця. Додати непристойні "підозри" з приватного життя – і, прошу дуже, ще до суду оголосити провину. Залежно від політичної кон'юнктури – і не залежну ні від чого іншого.

Отже, і надалі в Україні ближчим часом слід чекати апокаліптичних подій: усе частіше живі поставатимуть із мертвих – і свідчитимуть на неправедних судах на непокірних, бо заворухаться донецькі шурфи і потріскають асфальти. Сотні мертвих знову ж таки від митниць Чопа до копанок Луганська устануть в шеренги свідків, щоб заговорити.

Скринька української Пандори не помічатиме охочих "допомогти" правосуддю. І котитиметься колесо помсти одних іншим. І ніхто не знатиме кінцевої точки цієї помсти.

Бо ніхто в Україні не знатиме навіть свого завтрашнього дня. Так ми йдемо у прірву – і нікуди інде. Влада при цьому думає, що чого-чого, а терпцю у народі вистачить. А народ... народ думає, яким чином йому заговорити.

...І "ольстеризація" всієї країни

У дні, коли "Беркут" дораховував виборчі бюлетені у п'яти округах, по радіо я почула думку колишнього голови ЦВК Ярослава Давидовича. Його слова дали під дих: "Влада руками "Беркуту" в кількох виборчих округах започаткувала український Ольстер. Це дуже небезпечний прецедент".

Через три місяці після такої "ольстеризації" напруга в Україні не спала. Дарма, що вона із майданів перейшла на приватні кухні і в Інтернет. Винні не покарані. Нові вибори не призначені.

Затамований гнів ніде не дівся. Щоденне безсоромне гарцювання влади брудними чоботами по Конституції країни додає гарячості не тільки гарячим головам. Цілком донедавна спокійні і врівноважені громадяни мають чітко сформульоване для себе ПДЧ, яке жодним пунктом не збігається із ПДЧ влади. Але воно поки що мало озвучене.

Намагання трубадурів Партії регіонів применшити значення особистого голосування в парламенті зайвий раз підтверджує, наскільки це важливий момент – добитися, щоб кожен голосував за себе.

І я точно знаю, що напруга стосовно "піаністів у шість рук" залишається гострою і актуальною для відповідальних парламентарів. Усі ми живі люди і немає трагедії в тому, якщо деяка частина депутатів відсутня в залі. Один – на сесії ПАРС, інший в лікарні, ще хтось у нагальних справах на своєму окрузі, інший – лайдака від природи при своїх мільйонах.

Нема питань. Але тоді – блокування картки відсутнього депутата. І хай буде очевидною картина, якою кількістю голосів приймається в Україні той чи інший закон. Немає нічого простішого.

Та спікер Рибак всіма своїми діями демонструє, що в парламенті терміново потрібен отоларинголог, щоб прочистити вуха глухим. Коли б норма персонального голосування дотримувалася – ми багато чого б не мали із усього того потворного, що наплодили нев'янучі руки Чечетова. А той, хто недооцінює цієї ключової вимоги опозиції, той не замислюється, як зрикошетить майбутній "піанізм" по кожному громадянинуві.

Дивися, завтра змусять працювати і 20 годин на добу, якщо ПР знайде 226 голосів "за" таке "щастя" для кожного працюючого. Так що битва за кожен "автентичний" палець на парламентській кнопці триватиме.

І я не знаю, як розцінить прокурор звернення про застосування до мене фізичної сили з боку депутата від ПР Юрія Воропаєва 11 січня під час голосування за голову Нацбанку, коли я намагалася фотоапаратом завадити Воропаєву, який сидів на місці депутата Черткова і голосував ще за одного відсутнього сусіда, здається, Аркалаєва.

Кажуть, що депутат Воропаєв – особистий адвокат Ахметова. Не маю жодного заперечення. Хай Бог помагає. Але дати по руках жінці-колезі в парламенті – такого не вчили навіть у КДБ, де Юрій Миколайович тривалий час трудився слідчим. Чи, може, вчили, а воно зрезонувало? І я тепер у роздумах, чия спритність у озвученні про підозру на замах вбивства матиме першість, якщо цю ситуацію довести до абсурду? Отже, хто кого? Я Воропаєва – фотографуванням чи він мене – руками, але за бажання цілком можна припустити, що хтось на когось здійснював замах? Вам не здається? А що вже розслідується через 20 років, гай-гай...

Кожен із нас міг би навести не один приклад подібного стосовно себе, своїх близьких, рідних. І так – по всій Україні. Небезпека з боку правоохоронців чатує на кожного. Листи, які надходять на мою адресу до Верховної Ради, сповнені відчаю і... надії. Найбільшою тривоگوю в них є незмінне – скарги на несправедливість з боку правоохоронної системи.

Фантазії усіх, хто пише детективи, бліднуть на тлі того, на що скаржаться люди народному депутатові, маючи крихту надії, що він їм допоможе. Читати ці волення про міліцейську, прокурорську, судову "махновщину" людина із неатрофованою совістю спокійно не може.

Тут сам Бог велів не просто спрямовувати депутатський запит начальникам тих, на кого скаржаться люди, а хоч бери і відкривай альтернативну Генпрокуратуру. Чи звертатися до

кваліфікованих юристів, щоб розірвати порочне коло, коли скаржник знову потрапить до рук свого кривдника, який із ще більшим езультством поглумиться над скаржником.

Звертатися до воропасвих, приміром, бо я не маю жодного сумніву, що це суперкваліфіковані юристи. Із "сверблячих" рук такого юриста я вже назавжди розумію, що отримала би ексклюзивну пораду з будь-якого питання.

Я не знаю, чи озвучує хтось президентові країни суспільні настрої? Бо соціологи щодо цього недавно також "заспокоїли" – Україна радикалізується.

Згідно з опитуваннями фонду "Демократичні ініціативи" та соціологічної служби Центру Разумкова,

64 % українців негативно оцінюють діяльність міліції і прокуратури,

69 % - судів.

35 % опитаних відповіли, що вважають суд Лінча припустимим в окремих випадках (38 % назвали суд Лінча неприпустимим у будь-якому разі). Кожен п'ятий відповів, що вважає самосуд єдиним ефективним способом правосуддя. Та це було у квітні минулого року.

А країна – на марші. І це не привид "ольстера"? Додайте соціально-економічну складову, проблеми з медициною, освітою. Та що б ми не додали далі – все одно попереду замаячить оте недобре слово "ольстеризація".

Ніхто не знає, що буде завтра з кожним із нас. І я не знаю. Кожен на прицілі. Так страшно в країні ще не було ніколи за останні двадцять років. Я була би рада, коли б це останнє речення було продиктоване чутливою душею українського митця, а не українською реальністю.

<http://www.pravda.com.ua/columns/2013/01/29/6982366/>

Блоги

Олег Тягнибок: «Відозва ВО "Свобода" до вчителів, учнів, їхніх батьків: Про заходи протистояння нищенню української гуманітарної складової освіти» *pravda.com.ua*

Бойкотувати і не приймати ймовірний вихід імперського підручника з історії України; масово і категорично відмовлятися від вивчення у школі мови окупанта – російської; активно здійснювати національне виховання через знакові націєцентричні факти нашої історії у супротиві до відновлюваної совєцько-московської ідеології. До таких дій закликає відозва Всеукраїнського об'єднання "Свобода", спричинена цілеспрямованим нищенням української гуманітарної складової освіти. Аби не дати зробити з української молоді слухняних московських рабів та яничарів, "Свобода" закликає освітян, студентів, школярів та їхніх батьків усіма прийнятними методами боронити духовну незалежність, без якої вся інша незалежність – примарна.

"Кожна самостійна і незалежна держава освітню та наукову галузь вважає за першорядну та стратегічну. Освіта та наука є не лише ідеологічною та культурною передумовою буття нації, але її економічною основою.

З огляду на колоніальну та холуйську ідеологію теперішньої влади, зокрема совєцько-рабський світогляд міністра освіти та науки Д. Табачника, – ми отримали найбільшу загрозу для нашого суверенітету. Табачники посягають на духовну основу української незалежності: мову як спосіб мислення нації та історію як її свідомість та пам'ять. Без цих двох фундаментальних опор освіти та науки неможливий розвиток і побудова національної держави.

Зменшення прохідного балу з української мови під час вступу, скасування іспиту з української мови при завершенні бакалаврату, перехід на навчання іноземців з державної мови на мову ворожої держави – російську, ймовірне запровадження мови окупанта як предмету в середні школи, запровадження асиміляторського конкурсу вивчення російської мови "Лукомор'є" – все це свідчить про оголошену всередині країни війну з мовою титульної нації – УКРАЇНСЬКОЮ.

Елементом руйнації самодостатнього національного світогляду та його входження у світовий контекст є перетворення шкільного курсу зарубіжної літератури у курс російської літератури, що сповна має переорієнтувати українських школярів на російські духовні цінності та моделі поведінки.

Виняткову роль у цьому відведено переписуванню підручників з історії України, де брутально вилучено історичні факти протиборчого змагання нашої нації за право мати Незалежну Державу. Зокрема, з підручника історії для 5 класу вилучено знаменні "помаранчеві" події 2004 року, факт союзництва ССРСР з нацистською Німеччиною, боротьбу УПА з нацистами та портрет Героя України Романа Шухевича, Голодомор як геноцид нації, організований Москвою, масштабну повоєнну русифікацію українських шкіл у 50-х роках, масові репресії українців у 30-80-і роки, вбивчу большевицьку колективізацію та атеїстичну чуму ХХ століття, обов'язковість знань під час вступних випробовувань життєдіяльності Героїв України Степана Бандери і Романа Шухевича. Отже, знищення української гуманітарної складової освіти – продуманий і підтримуваний ззовні план не просто міністра-українофоба, але чинного уряду та Президента.

1933 року Провідник нашої нації Степан Бандера під час навалної полонізації української освіти ініціював резонансну шкільну акцію "У боротьбі за душу української дитини", де зауважив:

"Молоді друзі! Українські школярі! [...] не дайте, щоб з Вас вороги зробили яничарів! Не дайте, щоб ляхи обернули Вас у своїх слухняних рабів! Ви маєте бути лицарями й борцями за волю України! Перед Вами велика свята боротьба".

Як ніколи, ці слова Провідника злободенні. Аби не дати зробити з нашої молоді слухняних московських рабів та яничарів, ВО "Свобода" закликає Вас усіма прийнятними методами боронити нашу духовну незалежність, без якої вся інша незалежність примарна:

- бойкотувати і не приймати ймовірний вихід імперського підручника з історії України через принципове навчання лише за теперішніми підручниками;

- організовувати гуртки вивчення історії української державности та спецкурси "Лідери нації", "Українські перемоги", "Українська військова історія" тощо.

- пам'ятаючи про чорний для української освіти 1938 рік, коли російська мова стала обов'язковим предметом, і 1958 рік, коли можна було відмовитися від вивчення української мови, – тепер масово і категорично відмовлятися від вивчення у школі мови окупанта – російської як подальшого надійного засобу асиміляції українців;

- активно здійснювати національне виховання через знакові націєцентричні факти нашої історії у супротиві до відновлюваної совєцько-московської ідеології, а відтак залучати молодь до активної політичної боротьби і протистояння з теперішнім реваншистським режимом;

- повсякчас найрізноманітнішими формами та методами демонструвати свою українськість.

Наше невідступне і послідовне прагнення жити своєю МОВОЮ і наснажуватися власною ІСТОРІЄЮ зробить нас нездоланими і непереможними. Звідси така нахрапистість антиукраїнської влади та імперська агресивність Москви. Ми на своїй, від Бога даній землі – і жоден місцевий перевертень чи чужинець не зуміє накинати нам своєї волі", – йдеться у відозві ВО "Свобода", яку ініціювала член Політради Всеукраїнського об'єднання "Свобода", відомий мовознавець, голова підкомітету з питань вищої освіти Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Ірина Фаріон.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tiahnybok/510789c568200/>

Анатолій Гриценко: «Бренд – перемоги не гарантує»
pravda.com.ua

ЗМІ повідомляють про перемогу опозиції на довиборах до обласної Ради, що пройшли у неділю на Франківщині. Це добре.

Однак для опозиції ці вибори залишили й гіркий присмак. Треба провести чесний аналіз результатів і головне – зробити вірні висновки. Чому?

Вибори в області проводилися у трьох округах. На кожному з них лідери трьох опозиційних сил – Арсеній Яценюк, Віталій Кличко і Олег Тягнибок – погодили, висунули і підтримали єдиних кандидатів.

Спираючись на таку підтримку, два єдиних кандидати впевнено перемогли – Іван Угрін (Батьківщина) та Іван Харук (Свобода).

Але третій – Юрій Голіней (Фронт Змін) – вибори програв, причому його поразка була нищівною. Єдиний кандидат від опозиції отримав лише 17,4% голосів, тоді як переможець, Володимир Грабовецький – 64,9%.

Грабовецького висунула УРП Левка Лук'яненка, однак найбільше його підтримував колишній "фронтвик" Юрій Дерев'янка, який на Франківщині виявився єдиним самовисуванцем, хто зміг перемогти в мажоритарному окрузі на виборах до Верховної Ради. Грабовецький є бізнес-партнером Дерев'янка (журналісти пов'язують його з концерном ЄДАПС, див. Google).

Той факт, що Голінея подавали виборцям як єдиного кандидата від Фронту Змін, Батьківщини, УДАРу і Свободи – прикро, але не виявився визначальним при голосуванні людей. І для опозиції – це тривожний сигнал. Тим більше, що йдеться не про Донбас, чи АРК – Франківщина!

І ще один тривожний дзвінок – низька явка людей: Снятин – 56,1% (більш-менш), Надвірна – 25,1% (низька), Івано-Франківськ – 13,4% (вкрай низька).

Опозиції треба робити висновки, інакше надалі подібні поразки – неминучі.

Очевидно, що пропонувати кандидатом людину, яка не мешкає в окрузі, особливо для місцевих виборів – не кращий, скоріше хибний крок.

Очевидно, що в рамках ОО "Батьківщина" (вісім партій) кандидатів треба обговорювати й визначати спільно з партіями-партнерами – цього не було зроблено, рішення приймалося у закритому режимі. А дарма, бо в інших партіях, в т.ч. у "Громадянській позиції", є сильніші кандидати, які до того ж проживають в межах округу.

Очевидно, що вибори треба проводити на повну силу, а не починати агітацію за два тижні до дня голосування, розраховуючи на бренд опозиції й прізвища (фото) її лідерів – бренду "єдиного кандидата", як бачимо, недостатньо. Вже недостатньо...

А відтак очевидно, що за відсутності активних дій і хоча б тактичних перемог на центральному рівні, у Києві, і увага до опозиції, і довіра людей – втрачаються і досить швидко.

Висновки треба робити невідкладно, тому що наступні вибори – у Києві, і здавати столицю партії влади ми не маємо права. За жодних умов!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/5106e49c27acf/>

Микола Княжицький: «Малишко чи Єсенін»

pravda.com.ua

Щосуботи я уже традиційно купую пачку газет і журналів, щоб вихідними спокійно, без комп'ютера в руках дозволити собі це задоволення – спостерігати за життям української преси, яку у моїй буденності фактично витіснив інтернет. Відкриваю газету "Бульвар Гордона". Там інтерв'ю з відомим скульптором Ернстом Неізнестим. Він людина цікава і непересічна. Багато згадує. Ось один із його висловів: "Сам Хрущев, кстати, выделялся в этой толпе энергетикой, природным умом и хитростью – практически у меня было чувство энергетического родства с ним: мой человек! Не по культуре – более некультурного в жизни я не встречал. Даже наш дворник дядя Миша и то культурнее, даже алкаши у пивной, которые все-таки Есенина читают и Высоцкого поют, а не какого-то поэта Малышко, которого он любил".

Неізнестий – дійсно талановитий митець. Але це його ставлення є типовим, на жаль для багатьох російських інтелігентів. Адже Хрущова він вважав некультурним тільки тому, що той

любив українську поезію, а не російську. І Єсенін, і Висоцький – теж народні російські поети. І люблять їх росіяни, та і ми, українці не за поетичну глибину літературних фігур, а за чесність, сміливість, народну простоту. Хоча любов до Висоцького та Єсеніна зовсім інша, аніж душевний щем, який відчують українці, чуючи ці слова Малишка:

Пісня про рушник

Рідна мати моя, ти ночей не доспала,..

...Шовінізм і ксенофобія – настільки отруйні, що у тоталітарних суспільствах сильні люди знаходять у собі сили протестувати проти усього, але не помічають, як виховані тоталітаризмом непомітно для себе стають ксенофобами.

На святкуванні 115-ої річниці від дня народження Володимира Сосюри в Будинку вчителя не було жодної телевізійної камери.

...Може тому що не навчилися ми любити Україну самі, інші теж не вміють нас любити. А ми – не вміємо любити інших.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/knyazhytsky/5106a72e70ea0/>

Телебачення і радіомовлення

У столиці розпочинають експеримент тимчасового перебування сироти поза стінами закритого закладу

УТ-1, Підсумки дня

Дитина на годину. У вихованців сиротинців може з'явитися надія хоч на деякий час побути у сімейному колі. У столиці розпочинають експеримент тимчасового перебування сироти поза стінами закритого закладу. Такий досвід уже є в Америці та у країнах Європи. Про переваги і недоліки гостьового режиму - Олеся Варламова.

Ці хлопці перебувають у реабілітаційному центрі. Вихованцям тут допомагають позбутися дитячих травм. Із ними працюють психологи, до них приходять наставники. Ярослав уже майже рік спілкується з такою людиною, називає другом. Проте за законом, ця дружба має залишатися в межах закладу. Тож гори, про які так багато розповідає його друг-альпініст, хлопчина може хіба що уявляти. А ще згадує, як у попередньому реабілітаційному центрі керівники відпустили його з наставником ненадовго.

ЯРОСЛАВ, вихованець центру реабілітації: Хотелось бы с ним куда-то пойти в поход. В том центре я с ним ездил, меня отпускали, я с ним ездил, там стена специальная есть, там лазят.

Олеся ВАРЛАМОВА, кореспондент: Такі друзі є лише в трьох вихованців закладу. Адже охочих бути наставниками небагато. Їх спеціально навчають, вони збирають пакет документів і укладають договір на право спілкування з дитиною. Психолог центру помітила: діти, які мають старших товаришів, стають відкритішими й щасливішими.

Тетяна ГАВРИШ, психолог-методист центру реабілітації: Я говорю, пойдом со мной, и уже все-все меняется. Можно даже сказать, мир меняется и я вижу, как они бегут, они обнимают, я смотрю, как самых родных людей.

Олеся ВАРЛАМОВА, кореспондент: У столичній Службі у справах дітей помітили позитив наставництва й розпочали пілотний проект гостьового перебування дитини - поза закладом. Кажуть, бачили, як це роблять у країнах Європи. Вимоги до друзів-вихователів суворі: вони повинні мати власних дітей і пройти спеціальне навчання з психологом. Фахівці упевнені: навіть, якщо дитина буде в родині тимчасово, це краще, ніж узагалі не виходити із сиротинця.

Микола КУЛЕБА, начальник служби у справах дітей КМДА: Дитина в умовах закладу, це вже доведено всіма дослідженнями, не може бути нормально розвинутою, її розвиток тормозиться. Якщо дитина перебуває в сімейному оточенні, навіть якщо це вихователі, дитина досить нормально розвивається.

Олеся ВАРЛАМОВА, кореспондент: Утім у Мінсоцполітики кажуть: краще спілкуватися саме з тією родиною, яка має на меті всиновлення. Тоді директор закладу спокійно віддаватиме дитину до друга-вихователя.

Руслан КОЛБАСА, директор департаменту сім'ї та дітей Мінсоцполітики України: Діти ж - це не іграшки, погратися, дитина бачить, що робиться в родині, в яких умовах перебувають, спілкуються з дітьми, це є теж стрес для цієї дитини.

Олеся ВАРЛАМОВА, кореспондент: В експертному середовищі поки що точиться дискусія щодо гостьового перебування, каже дитячий омбудсмен. Є багато і противників, і прихильників.

Юрій ПАВЛЕНКО, уповноважений Президента з прав дитини: На жаль, ця норма не дає в повній мірі розвиватися наставництву, як формі, і потребує, на мою думку, детального унормування у відповідних рішеннях Кабінету міністрів.

Олеся ВАРЛАМОВА, кореспондент: Саме пілотний проект у столиці й виявить недоліки та переваги тимчасового перебування дітей під опікою. Експеримент триватиме рік, відтак приймуть рішення, як буде надалі. А батьків-вихователів ще й підтримають грошима з бюджету.

<http://1tv.com.ua/uk/news/2013/01/28/33881>

Ірина Луценко змогла зустрітись лише з лікарями чоловіка *5 канал, Час новин*

Ірину Луценко до чоловіка не пустили, натомість вона зустрілася із лікарями клініки, де прооперували ув'язненого экс-міністра. Нині, повідомили їй, чекають результатів аналізів, аби зрозуміти, наскільки успішною була операція та чи потрібне повторне хірургічне втручання.

Наразі экс-міністр перебуває під наглядом лікарів. Нагадаємо, Юрій Луценко перебуває у приватній київській клініці, де йому видалили поліпи із кишківника. Його дружину та захисника Ірину Луценко до экс-міністра із часу доправлення у столицю не пускають. Як сьогодні переконувала уповноважена із прав людини Валерія Лутковська, за законом побачення із ув'язненим, який перебуває на стаціонарному лікуванні - заборонені.

Коммунальщики пропонують підвищити тарифи на опалення *Интер, Подробности*

Повищити тарифи на опалення на 37 процентів пропонує Нацкомісія по регулюванню комунальних услуг. Там пояснюють: нинешні цифри в "платежках" за гарячі батареї - економічно ушкоджені. Водь подорожали складові тарифа - газ і електроенергія. Піднімати вартість опалення пропонують не одразу, а поетапно. І тепер рішення за Кабміном. Репортаж Максима Урлапова.

Максим УРЛАПОВ, кореспондент: Вмєсто комнатных тапочек - комнатные... сапожки. Любовь Николаевна из города Первомайск Николаевской области говорит - батареи в ее квартире еле теплые.

Пенсия у одинокой женщины - тысяча гривен. И только за опалення - приходится отдавать более пятисот гривен. Субсидию оформит не смогла - говорит, не хватило нервов ходить по всем инстанциям. Приходится отказывать себе во всем, но оплатить комунальные услуги полностью все равно не удается.

Любовь ДЕВЯТИРОВА, пенсионерка: Вот у меня долг, опять долг - и я все время в долгу - и это гложет. Я отработала - столько стажа! Почему страна меня вводит в долги?

Максим УРЛАПОВ, кореспондент: А вот в Нацкомиссии по регулюванню комунальных услуг говорят - тариф на тепловую енергію должен быть еще выше.

Сейчас одна гигакалория стоит в среднем по стране двести двадцать семь гривен. А ее экономически обоснованная стоимость - триста двенадцать гривен. То есть цену нужно поднимать на 37 процентов. Ведь подорожали электроэнергия, газ, выросла заработная плата.

Николай РАСКОВСКИЙ, директор департамента Нацкомиссии госрегулирования в сфере коммунальных услуг: Если все тарифные составляющие выросли более чем на 50 процентов - ну на сколько ж тогда тарифы должны вырасти? Желания понять у людей нету - тем более при таком качестве этих услуг. Ну что сказать - плохое - И дальше замкнутый круг - никогда не станет хорошо - если все время держать на голодном пайке эти теплоснабжающие компании.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: А вот представители общественного комитета защиты прав граждан уверены - тарифы на отопление в Украине и сейчас завышены. Хотя бы потому, что коммунальщики - при расходе газа - руководствуются нормативами семидесятилетней давности - когда зимы были намного холоднее.

Николай КОЗЫРЕВ, глава правления Общественного комитета защиты прав граждан (Луганск): Где-то четыре гривны примерно с квадратного метра человек переплачивает - а если в среднем 50 квадратных метров площади - это где то двести гривен - это за отопительный период.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: В Нацкомиссии убеждают - расчеты провели правильно. Оснований говорить о завышенных тарифах нет. И предлагают увеличивать их. Но не сразу, а постепенно. Даже разработали для этого специальный законопроект. Его сейчас рассматривает правительство. Прислушаются ли к выводам Нацкомиссии - в минЖКХ отвечать отказались. А вот премьер - свою позицию озвучил еще на прошлой неделе.

Николай АЗАРОВ, Премьер-министр Украины: Хто це готує підвищення тарифів - я хочу запитати? Хто це? Немає таких? Ми вже два роки справляємося з ситуацією не підвищуючи тарифи і сьогодні зовсім не ті екстремальні умови, які були в 10 році щоб спекулювати на цьому.

Не увеличивать коммунальные платежи - было одним из ключевых обещаний премьера перед парламентскими выборами. Но многие эксперты говорят - сдержать его будет все труднее.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Повышение коммунальных тарифов - это одно из требований Международного валютного фонда. Украина претендует на получение очередного транша кредита. И уже завтра миссия МВФ должна посетить Киев.

Тарифы еще не поднялись, а Любовь Девятирова - уже думает о продаже квартиры.

И сейчас на прямой связи со студией - Алексей Кучеренко, руководивший министерством ЖКХ в правительстве Тимошенко.

- Алексей Юрьевич, я Вас приветствую!

- Скажите - кто прав? Нацкомиссия, говорящая о необходимости повышения стоимости отопления, или Комитет по защите прав граждан - где утверждают, что тарифы завышены уже сегодня?

- Нам не удастся получить комментарий действующих министров, поэтому спрошу у Вас: как считаете - каким будет решение Кабмина - повышать или не повышать?

- По вашему министерскому опыту - после роста тарифов - люди исправно платят по новым "платежкам" или начинают накапливать долги?

- Спасибо, о тарифах мы говорили с экс-министром ЖКХ - Алексеем Кучеренко.

У кожному населеному пункті своя локальна комунальна мафія

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Тетяна Монтян, юрист, голова громадської організації «Ефективний власник»; Олексій Кучеренко, колишній міністр із питань житлово-комунального господарства.

– Приблизно два тижні тому Президент проводив засідання Комітету реформ, і він сказав про те, що реформи в Україні фактично саботуються. А потім виступала перший заступник голови Адміністрації Президента Ірина Акімова, вона сказала, що найгірше реалізуються реформи в житлово-комунальному господарстві. У житлово-комунальному господарстві – це 35% і в нафтогазовій галузі – 25%. Як на Вашу думку, чому ЖКГ пасе задніх у питанні реформ?

Щоб роздерибанити державне майно, треба 226 карток і помах руки Чечетова. А щоб мешканці багатоквартирного будинку ухвалили рішення, скільки разів вивозити сміття зі свого будинку, їм потрібно проголосувати за це одногосно

Тетяна Монтян: А тому що там ніхто нічого навіть не намагається реформувати. Справа в тому, що при будівництві будь-чого, як і при реформуванні, перш за все, треба закласти базу – вирити котлован, зробити нульовий цикл тощо. Так от, у реформі ЖКГ нульовий цикл має зробити Міністерство юстиції, а саме – провести докорінне реформування системи реєстрації майнових прав, а також інституціональну реформу. Тобто, у нас будинки навіть не обліковуються як цілісні майнові комплекси з визначенням частки кожного співвласника цього будинку. Тобто, у нас будинки обліковуються як окремі квартири, які висять у юридичному повітрі.

Крім того, у нас немає в країні взагалі ніяких механізмів ухвалення легітимних колективних рішень щодо спільного приватного майна, яким є багатоквартирні будинки. У нас є один механізм – консенсус. Уявляєте собі? Для того, щоб роздерибанити державне майно, треба 226 карток і помах руки Чечетова. Для того, щоб роздерибанити майно київської територіальної громади, треба 61 картка і помах руки не знаю там кого. А для того, щоб мешканці багатоквартирного будинку легітимно ухвалили рішення, скільки разів їм вивозити сміття зі свого будинку, їм потрібно проголосувати за це одногосно, при цьому десь зібратися, щось узгодити і в якомусь вигляді ухвалити це рішення. Зрозуміло, що це в принципі неможливо. Крім консенсусу є ще пара механізмів – ЖБК та ОСББ. Але вони настільки недолугі й непрацюючі, що не дивно, що люди не бажають їх створювати. А ті, які створені, мають купу проблем. Так ось, Мін'юст нічого не робить для розв'язання ані першої проблеми – тобто формалізації багатоквартирних будинків, ані другої – тобто впровадження якихось адекватних механізмів ухвалення легітимних колективних рішень. Після цього скільки б Міністерство ЖКГ не вливало грошей у цю галузь, вони всі будуть просто розкрадені. От і всі реформи.

– Пане Кучеренко, на Вашу думку, чому реалізація реформи в ЖКГ є однією з найгірших, при тому що галузь є не в найкращому стані й справді їх потребує?

Олексій Кучеренко: По-перше, з юридичними оцінками пані Монтян я, як завжди, погоджуюсь. Але не треба спрощувати і робити виключно винним Мін'юст. Все набагато гірше, на превеликий жаль. І давайте констатувати все ж таки те, що взагалі за останні три роки, окрім гасел про реформи, фактично жодна реформа, я вважаю, не рухається. Вважаю, що величезною було помилкою – це скасування конституційних змін і зміна Конституції. Вона, по суті, прибрала механізм керованості і управління.

– Навпаки. Я Вам заперечу. Це за попередньої влади було – прем'єр проти Президента, хто й за що відповідає. Тепер вертикаль повністю під Президентом, який керує усім, керує навіть тим, чим не повинен керувати.

Олексій Кучеренко: Не можу я з Вами погодитися. Я вважаю, що всі помилки, які зробили помаранчеві, це їхні помилки, але рух був правильний. І як мінімум була відповідальність, хоча б юридична. Це коаліція і уряд мали б відповідати.

Тетяна Монтян: Вони також нічого не робили, ці помаранчеві.

– Давайте, повернемося до житлово-комунальної галузі.

Олексій Кучеренко: Перше питання, запитайте, а хто сьогодні відповідає за цю реформу?

Тетяна Монтян: Ніхто.

Олексій Кучеренко: Я не знаю, відверто вам скажу. Бо з одного боку, це цей Комітет з реформ при Президенті, але він хоче контролювати, він не хоче відповідати. Міністерство саме по собі не може просто за визначенням відповідати, у нього немає повноважень і немає фахівців, які б розуміли на сьогодні, що таке реформа. Шість міністрів за останні три роки – це величезна взагалі проблема, втрачена керованість і спадкоємність. Уряд? Дійсно, мабуть, уряд мав би стати таким штабом реформування. Але є оцінка Президента настільки жорстка, що я навіть різкіше і не можу сказати. І, безумовно, згідно з тим самим законом про програми реформування мала б бути створена урядова група під керуванням віце-прем'єра, куди б увійшов і Мін'юст, Мінпаливенерго, Мінсоцполітики, МінЖКГ, бо це дуже комплексна реформа, такого не було за три роки взагалі зроблено. Це окремі деталі. І далі питання – чому це не робиться? Погоджуюся, це просто не вигідно.

– Кому не вигідно?

Тетяна Монтян: Комунальній мафії.

Олексій Кучеренко: Тим, хто хоче ще щось переділити. Тим, хто хоче відірвати в ході або приватизації, або перерозподілу. Безумовно, їм вигідний той хаос, та мутна вода, яка на сьогодні зберігається. Тому з терміном «комунальна мафія» тут можна погодитися.

– До речі, хто такі – «комунальна мафія»?

Олексій Кучеренко: Це певні лобістські групи на рівні депутатів місцевих рад. Як правило, міські голови або заступники міських голів, політики національного масштабу, які стоять за фінансовими потоками і навчилися просто розподіляти фінансові потоки.

– Ви, коли були міністром з ними, мали справу?

Олексій Кучеренко: Річ у тім, що міністерство у свій час просто було позбавлене взагалі хоч якихось важелів впливу на свого часу децентралізоване житлово-комунальне господарство. І саме тому я, як міністр, приділив значну увагу тому, щоб хоч якусь керованість, хоч якийсь вплив був для того, щоб можна було відповідати за ці речі. На жаль, ми сьогодні стали посередині. І я відверто скажу, я досі не розумію, що ми робимо. Ми централізуємо, поновлюємо цей державний вплив або навпаки, децентралізуємо і віддаємо все на відкуп так званій комунальній мафії? І зрозумійте одне: комунальна мафія – це погано як завжди, але вона носить ознаки локальності, тобто в кожному населеному пункті своя локальна комунальна мафія.

– Тобто, спільної однієї великої немає?

Олексій Кучеренко: Але вони діти, якщо порівняти їх з потужною лобістською енергетичною групою, скажімо. Ця енергетична група – вона задає параметри на тарифи, на тепло, на воду. Вона задає параметри взагалі сьогодні для життя населення.

– Значить, енергетична мафія задає параметри комунальній?

Олексій Кучеренко: Вона задає параметри всій державі, тому тут з Тетяною завжди погоджуюся, вона є радником голови Антимонопольного комітету. От саме там собака зарита. Немає в нас справжньої антимонопольної політики.

– Що у нас з антимонопольною політикою?

Тетяна Монтян: Є у нас антимонопольна політика і проблема тут зовсім не в цьому. Уявіть собі, склалася парадоксальна ситуація. Центральна влада не може практично нічого «поіметь», скажімо прямо, з розрізненої, роздрібленої комунальної мафії на місцях. І тому центральна влада хоче розрулити це питання, упорядкувати цей хаос, але не може. Тому що вона наштовхується на абсолютно дикий саботаж та спротив саме середніх та нижніх ланок комунальної мафії.

– Ви просто за Януковичем кажете. Він середню ланку і звинуватив.

Тетяна Монтян: Так це ж чиста правда. Розумієте, Янукович нічого практично не має. Якщо б, звичайно, технічно було можливо дойти комунальну мафію на середньому і нижньому рівні, центральна влада так і робила б, але вона не може це робити технічно. Це все одно, що переловити всіх комарів і висмоктати з них кров, яку вони висмоктали з населення. А населення якраз звинувачує у всіх своїх проблемах центральну владу. Це ж Янукович, вибачте, написав у

них у ліфті. А особисто Азаров намалював слово з трьох літер на стіні. А хтось, ще на кшталт Льовочкіна, викинув презерватив на прибудинкову територію і не прибрав. Тому населення звинувачує центральну владу в усіх негараздах, але насправді все доїть нижня і середня ланка.

– Ми зрозуміли, що мафія локальна. А хто це – директор ЖЕКу чи двірник?

Тетяна Монтян: Це місцева влада. У нас немає комунальних ЖЕКів. У нас є тільки приватні ЖЕКи, навіть якщо вони називаються комунальними. Тобто, комунальний ЖЕК належить обов'язково якомусь чинуші з місцевої влади, а приватні ЖЕКи платять данину за те, щоб їм дозволяли доїти будинки. Я вже сказала, що у нас єдиний спосіб законний визначити долю будинку – це консенсус, тобто одноголосне рішення всіх співвласників. Жоден ЖЕК в Україні немає консенсусного рішення всіх співвласників будинку, що саме він має обслуговувати будинок. Тобто 100% ЖЕКів у країні працюють нелегітимно.

– Але ж не можна обирати ЖЕК. Є один на певну територію.

Тетяна Монтян: А це питання до Мін'юсту. Тому що Мін'юст за 21 рік не зробив нічого, щоб зробити адекватні механізми ухвалення легітимних колективних рішень. І не збирається це робити. Його представники не відвідують Нацраду з питань ОСББ і не роблять взагалі нічого. Єдиний, кого можна прямо і безпосередньо звинуватити в цьому бардаку, в саботажі і в нічогонеробленні – це саме Мін'юст. І я абсолютно відповідально про це заявляю.

– Ви кажете: Антимонопольний комітет, а ви кажете – Мін'юст?

Тетяна Монтян: Антимонопольний комітет стоїть дуже далеко за цією базою. Антимонопольний комітет має фарбувати дах, а котлован має копати Мін'юст.

Олексій Кучеренко: Безумовно, гру зіграло оточення Президента, коли по суті, дійсно, централізували, на нього замкнули всі питання. І, дійсно, люди зараз усе своє незадоволення, в якому 50% – це, безумовно, місцеві органи влади, але вони це спрямовують виключно нагору, бо вони кажуть: у країні тільки один господар. І це створено. А така модель вона, врешт-решт, грає про тих, хто це створив. Я не можу погодитися, на жаль, з пані Монтян.

– Щодо чого?

Олексій Кучеренко: З приводу того, що виключно право і нормально оформлена реєстрація власності захистить у цій країні кого-небудь.

Тетяна Монтян: А я таке не казала. Це абсолютно необхідна, але недостатня умова.

Олексій Кучеренко: Таня, почекай. Яскравий вам приклад. Запорізький феросплавний завод. Як ви думаєте, власність його нормально була оформлена на групу «Приват»? Але це не врятувало їх від того, що енергетики просто його загубили, зупинили ціною на електроенергію. І сьогодні через монополії, які не регулюються, через лінії електропередач і відповідно ціну на електроенергію, через ціну на газ і систему облгазів, не захищений ніхто: ні той, хто оформив свою власність, ні той, хто не оформив цю власність. Тому, безумовно, не можу не погодитися – оформляти власність свою треба. Але я б десять разів у цій ситуації порадив подумати і не поспішати. Так, власність можна оформити, але чи треба вступати нашим бідолашним людям у власність своєї хрущівки, спільну, сумісну, до того, як буде виконане зобов'язання держави і попереднього власника по співфінансуванню капітального ремонту? Так ось, я б не порадив вступати їм у власність, бо вони дуже швидко її позбавляться, збанкрутують, і в них її заберуть. І саме тому зараз знайшли такий мікс, такий баланс – утримання на балансі ЖЕКу, але не запропонували людям реальної альтернативи.

– А яка реальна альтернатива могла б бути?

Олексій Кучеренко: Я згоден, що вирішення юридичних питань. Тут однозначно. У базі має лежати питання формалізації системи власності – це однозначно, тут ніхто не заперечує. Але це має супроводжуватися і цілеспрямованою послідовною державною політикою, спрямованою на підтримку, в тому числі й фінансову, і інституційну саме цього власника. А якщо людина не може стати власником, буває таке, не здатен (ментально, за рівнем своїх доходів) – треба йому дати інші альтернативи. Їх, на жаль, не має.

– Є така проблема, що люди не хочуть керувати, занурюватися у всі ці нюанси комунальних проблем. Їм це нецікаво і непотрібно.

Тетяна Монтян: Пан Кучеренко ставить возика попереду конячки. Я ще раз пояснюю, у людей уже є власність. Є два рішення Конституційного суду (від 2 березня 2004 року і від 9 листопада 2011 року), є частина друга статті 382 Цивільного кодексу України, згідно з якими будинки та допоміжні приміщення є спільною власністю всіх власників квартир та інших приміщень у цих будинках, незалежно від підстав набуття права власності. Тобто, будинки вже є спільною власністю, і від цього ми нікуди не підемо. Хочуть люди чи не хочуть, вони вже є власниками. За ними ніхто не бігав з сокирою і не змушував їх приватизувати, купувати, приймати в дарунок, міняти і успадковувати. Тобто, питання тепер стоїть у тому, щоб навчити людей, дати їм грамотний механізм ухвалювати легітимні колективні рішення. Якщо хтось не хоче самостійно займатися своїми будинками, то все, що їм треба, це раз на рік зібратися на загальні збори інституції, як би вона не називалася (ОСББ, квартирне товариство, кооператив, кондомініум тощо) і обрати на конкурентному ринку собі якийсь ЖЕК. У нас немає конкурентного ринку з підстав, які я вже пояснила.

– І як же обрати, якщо немає конкурентів?

Тетяна Монтян: Немає. Так, а воно ніколи і не створиться, доки не буде кому обирати. Якщо зараз є механізм – заплатив, якщо ти приватний ЖЕК приватним мафіозі з міської влади і доїш будинок, якщо ти комунальний ЖЕК, то тоді й так віддали «домішку разом з людішками». Тобто, все-таки перш за все – адекватні механізми. От пан Кучеренко каже: спершу відремонтуйте будинки. Я вам розкажу, як відбувається ремонт. Міський бюджет, або навіть державний, виділяє якісь кошти на ремонт конкретного будинку, дай Боже, щоб одна десята цих грошей дійшла, дійсно, до людей і на ці кошти було щось відремонтовано. 90% тих коштів тупо розкрадаються по дорозі. Тобто, ці кошти освоюються приближеними особами тощо.

– Це не тільки в комунальній галузі?

Тетяна Монтян: Це всюди. Так от, ефективно проконтролювати використання цих коштів може тільки колективна інституція, тобто ефективний власник, інакше вливати гроші немає сенсу.

Слухач: Скажіть, будь ласка, при утриманні будинку беруться метри. А східці, а дах, а земля, а прибудинкова територія? Не враховується, а метри. Це що – оренда, юридично так воно виходить? Можна так це розглядати? Хто ж метри впроваджує, утримує? Я не розумію, це що, так за оренду людина платить, за свою власність?

Олексій Кучеренко: Ця чарівна жінка, мабуть, має у власності квартиру, але вона досі не зрозуміла, що вона є співвласником цього будинку. І більше того, я вас запевняю, що вона й не зрозуміє цього, на жаль, швидше за все. Це такий віковий, освітній цензор. І саме тому я кажу, що є частина людей, які реально можуть стати ефективними співвласниками цього будинку. Є частина, яка не в змозі (і в неї, мабуть, навіть онука немає або племінника, який би їй допоміг). І саме тому сьогодні ми не дали вирішення ось цієї комплексної проблеми по кожному будинку, умовно кажучи, особливо старих. Бо чому Таня Монтян є правою по своєму будинку? У неї новий будинок, вони всі там купували квартири, вони свідомо йшли на купівлю квартир, і, відповідно, вони ментально готові взяти будинок. А переважна більшість у нашому застарілому фонді – безкоштовна. Це велика помилка була. Отримала від держави – і сьогодні навіть ментально і за рівнем доходів не готова. Тепер Таню, я дуже прошу, почуйте мене ще раз! Кучеренко ніколи не каже, що держава має своїм ЖЕКам або комунальникам зробити капітальний ремонт, вибачте, злямзати половину або дві третини.

Тетяна Монтян: 90%.

Олексій Кучеренко: Навпаки. Почуйте мене. Замовником цього капітального ремонту однозначно мають стати власники через ОСББ, кооператив або через загальні збори.

– Ви ж самі кажете: власники не можуть зрозуміти низку проблем.

Олексій Кучеренко: Якщо не можуть, не треба туди гроші давати. Не треба давати – розкрадуть.

Тетяна Монтян: Правильно. Абсолютно вірно.

Олексій Кучеренко: Замовником має стати ОСББ. Кошторис мають затвердити вони і перевірити. Але в цьому кошторисі певна частина, я вважаю, 50%, приблизно, я готовий дискутувати, мають на себе взяти співвласники, тобто люди. 50% – поділити з собою держава і муніципалітет.

Тетяна Монтян: Згодна, що має бути співфінансування. Але, зрозумійте, звинувачувати людей у тому, що вони не розуміють, що вони є співвласниками будинків, як на мене, підло. У нас дійсно 99% населення переконана, що їм належить тільки їхня квартира, а весь будинок належить ЖЕКу, мерії чи державі. А цих людей коли-небудь хтось чомусь учив? Ні, ніколи.

– Так а що робити?

Тетяна Монтян: Послухайте, що у нас відбувається? У нас по всій Україні органи місцевого самоврядування ухвалюють грабіжницькі рішення, якими оголошують багатоквартирні будинки комунальною власністю. Для чого? Щоб дерібанити підвали, горища, щоб здавати в оренду місця у ліфтах під рекламу, щоб грабувати провайдерів за входження в будинок. Мін'юст на це не реагує абсолютно. Суди не реагують теж.

– А зробити, щоб не розкрадалося?

Тетяна Монтян: За всі ці роки, в тому числі й помаранчеві міністри, за 21 рік Мін'юст жоден раз не очолювала людина, яка б розумілася...

– Проблема в одному Мін'юсті?

Тетяна Монтян: Так, безумовно. Це база. Якщо вони виконають свій шматок роботи, то всі решта зможуть почати виконувати свій шматок роботи. Але який сенс сперечатися про колір даху, якщо у нас ще не викопаний фундамент? І Мін'юст тупо це саботує.

Олексій Кучеренко: Це величезне спрощення. Безумовно, Мін'юст – це консервативна організація. Їй краще в цій ситуації нічого не робити, ніж робити, бо вони бояться.

Тетяна Монтян: Тому що їх ніхто не звинувачує в цьому.

Слухач: Це все воду в ступі товчуть – це ОСББ та інше. Я хочу сказати інше. Не так давно, кілька років тому всі підписували договори про надання житлово-комунальних послуг. Це місцева влада і це верхня влада, наша державна влада. Тому що постанови про житлово-комунальні послуги, про тарифи і типовий договір, і постанова №630 про те, що ми повинні укладати договори про надання послуг із теплопостачання були ухвалені Кабінетом Міністрів Тимошенко. Отже, згідно з цією постановою №630 ми повинні укладати договори про надання послуг із теплопостачання, опалення з ЖЕКом (тобто, тепер це комунальні підприємства), а ЖЕК уже сам буде укладати договори з теплопостачальними організаціями. Комунальне підприємство Солом'янського району передало свої функції ЖЕКам, а вимагає укладати договори з ним.

Тетяна Монтян: А хто ж вам винен, що ви не можете створити інституцію в своєму будинку? Винен Мін'юст.

Олексій Кучеренко: Почекайте, жінка розібралася, оцінки роздала. Почитайте уважно. Ніхто там вас ні до чого не примушує. Але у вас немає юридичної особи. «Київенерго» не хоче з вами укладати угоди.

Тетяна Монтян: І не буде.

Олексій Кучеренко: Йому вигідно з комунальним ЖЕКом, щоб там списувати всі свої, за нормативами, витрати. Саме тому, дійсно, ніхто вам не заважає – якщо ви такі свідомі, створюйте ОСББ і тоді ви, дійсно, з монополістом відрегулюєте свої стосунки. Так само, як, до речі, із ЖЕКом. Інша річ, що на сьогодні це одна частина проблеми. Друга частина проблеми – все одно немає дубини над монополістом. Наші регулятори разом з Антимонопольним комітетом, на жаль, не в змозі поки що, в тому числі і політично, перемогти, бо вони слабші політично, ніж власники ці і монополісти.

– Одні кажуть: винні монополісти, інші кажуть: винні юристи?

Олексій Кучеренко: А хто вам в кишеню залазить через рахунки?

Тетяна Монтян: А монополісти – п'яті в черзі. А перший винний – це Мін'юст.

– З цього року почалися нові правила реєстрації нерухомості та запроваджені нові податки на нерухомість. Можливо, це трохи різні галузі, але чи якимось чином вплине на ситуацію в житлово-комунальному господарстві?

Олексій Кучеренко: Якимось чином вплине. Але воно вже почалося. Я вже бачу, що сьогодні зміни будуть, буде інша ідеологія, тому моє враження, що вони не вступлять у силу. Ми ж говоримо про новий...

Тетяна Монтян: ... порядок реєстрації. Реформа реєстрації майнових прав провалена повністю, в нуль. Мін'юст її просто тупо провалив. Тут просто немає ніяких заперечень. І нотаріуси не верещать тільки тому, що вони залежні від Мін'юсту, ніхто з нотаріусів публічно нічого не скаже.

Олексій Кучеренко: Але мова йде про податки.

Тетяна Монтян: Що стосується податків, то більш безглузлого оподаткування, ніж по площі, вигадати неможливо.